Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 30. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го ЛЮТОГО 1982 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 17, 1982 No. 30. VOL. LXXXIX.

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ СВІТОВОЇ КООПЕРАТИВНОЇ РАДИ ІЗ КРАЙОВИМИ КООПЕРАТИВНИМИ ЦЕНТРАЛЯМИ

Владики Української Католицької Церкви в ЗСА звернулися зі закликом до всіх українських громадських і фінансових установ та всіх організацій, щоб з'єдналися в дії створення „Фонду Наглої Потреби" для потребуючих земляків-українців в Польщі.

Ми, українські кооператори, підтримуємо цю шляхетну ініціятиву і дію!

Ми мусимо помогти розвіяти марево голоду, холоду і недуг, яке зависло над нашими братами і сестрами, щоб ніде і ніколи вже більше не повторилася трагедія, що поруч ситого Заходу вмирали мільйони і не було кому, ані не було способу помагати!

В час великої потреби поспішім всі як один із пожертвами!

Чикаґо, січень 1982 року

Українська Світова Кооперативна Рада
Українська Кооперативна Рада Канади
Централя Українських Кооператив Америки
Рада Українських Кооператив Австралії
Крайова Рада Українських Кооператив Арґентини

Просимо управи поодиноких кооператив відкрити окремі конта для уможливлення членам вплачувати пожертви, які будуть передані через крайові централі на згаданий Фонд.

В ПОШАНІ І В НАДІЇ...

Патріярх і кардинал Йосиф Сліпий під час відвідин УНСоюзу в 1976 році.

У 90-річчя народин і 65-річчя священства Їх Блаженства Патріярхові Йосифові Сліпому — Ісповідникові віри, Главі Помісної Української Католицької Церкви і великому подвижникові її та борцеві за добро і щастя всього українського народу — бажаємо Многих Літ та завершення трудів на шляху визнання патріярхату Помісної УКЦерк ви Апостольським Римським Престолом.

Екзекутива УНС і
В-во „Свобода"

Ю. БАДЗЬО ЗАСУДЖУЄ УРЯД СССР

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Із Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи передано новий документ українського самвидаву, який дістався нещодавно на Захід і був перше опублікований російською мовою в „Материалах Сам издата" No 4525. Це листзаява українського вченого Юрія Бадзя до Леоніда Брежнєва. Лист переклала на українську мову Надія Світлична. За цей свій лист, в якому український в'язень сумління Ю. Бадзьо оголосив свою третю триденну голодівку, розпочавши її 25-го квітня минулого року, Ю. Бадзя позбавили у в'язниці особистого побачення, а листа в'язнична адміністрація адресатові не вислала, затримавши його в себе.

"62-га стаття КК УССР та аналогічні їй статті інших республік Союзу, передбачаючи кримінальне покарання людей за так звану антирадянську аґітацію і пропаґанду, своєю неконкретністю, невизначеністю дають можливість репресивним органам влади переслідувати громадян за найменшу критику політичного й ідеологічного характеру, тим самим перекреслюючи офіційно декляровані громадянські права — свободу слова, думки, друку, об'єднань, маніфестацій тощо, та перетворюючи інститути влади на безконтрольно пануючу над суспільством силу. Конституція СССР, обмежуючи демократичні права совєтських громадян інтересами комуністичного будівництва, в принципі ліквідує політичну свободу, особливо коли взяти до уваги конституційну статтю про керівну ролю партії КП у совєтському суспільстві, тим самим суперечить відповідним нормам міжнародного права, історичній логіці становлення людської свободи.

І все ж я доводжу свою цілковиту юридичну невинність, відсутність складу злочину в інкримінованих мені текстах і діях на підставі совєтських законів. Логіка мого самозахисту науково послідовна, однозначна і, вважаю, незаперечна. Моя критика партійно-державної політики не лише не виходить за межі соціялістичного ідеалу, але й спрямована на його захист: основним патосом останнього розділу дослідження „Право жити" є теоретичний захист соціялістичної ідеї, зокрема від неґативного досвіду реального соціялізму. Репресувавши мене, органи влади порушили власні закони, брутально знехтували ідеал соціялізму, соціялістичне вчення Маркса і Енґельса, з позиції якого (кілька слів нерозбірливо) я критикую програму і політику КПСС, політичний статус КП у совєтському суспільстві.

Кримінальний кодекс передбачає покарання людей за аґітацію і пропаґанду з метою підриву та послаблення совєтської влади. Якщо залишити збоку пропаґандистський характер відповідної статті Кримінального кодексу, її юридичну невизначеність і шукати в ній науковий критерій реґулювання суспільного життя, то мова тут може йти лише про принципи совєтського народовладдя, про захист його інститутів.

В інкримінованих мені текстах я не тільки (не) виступаю проти цих принципів, а й прямо ставлю питання про забезпечення і зміцнення народовладдя, про цілковиту суверенність совєтської влади, тобто влади рад народних депутатів, як представничих, наділених державною владою органів усього суспільства.

Таке тлумачення поняття „Радянська влада" в контексті 62-ої статті КК УССР випливає з ст. 2 Конституції СССР, яка проголошує: „Вся влада в СССР належить народові в особі Рад народних депутатів". Такий самий зміст має це поняття в ученні Леніна про совєтську владу, про що я говорив у ході слідства й на суді, конкретно аналізуючи відповідні праці Леніна. Репресувавши мене, органи влади цинічно порушили основний закон держави й ідейні заповіти вождя соціялістичної революції, іменем якого комуністи присягають на вірність народові.

Центральною ідеєю моєї соціяльної і громадсько-політичної концепції є заперечення керівної ролі Комуністичної партії, як принципу, несумісного з демократичною організацією суспільства. Така позиція, якщо навіть знехтувати право на свободу думки, наукових досліджень, не може бути підставою для юридичного переслідування, оскільки Кримінальний кодекс говорить не про політичну владу взагалі, тим більше не про партійну владу, а про совєтську владу, тобто владу Рад народних депутатів як виборних органів усього суспільства, як уособлення влади народу (ст. 2 Конституції СССР). Якщо Конституція СССР все ж затверджує керівний статус комуністів у совєтському суспільстві, то це лише означає, що стаття 6 Конституції СССР принципово заперечує ст. 2,

(Продовження на ст. 5)

В. Гнатчук буде командантом Ювілейної Пластової Зустрічі

В. Гнатчук (перший зліва) з Марісю Мотиль, А. Ластовецьким, Й. Содолем і Христиною Навроцькою під час нарад.

Ню Йорк, Н. Й. (Р.Ю.). — На сходинах Організаційної комісії ЮМПЗ-82 в неділю, 7-го лютого, офіційно представлено пл. сен. Всеволода Гнатчука як коменданта Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі, яка відбудеться в днях 14-22 серпня на пластовій оселі „Вовча Тропа".

В. Гнатчук був одноголосно затверджений на цьому пості Крайовою Пластовою Старшиною ЗСА, яка є господарем Зустрічі. Він тепер входить у команду Зустрічі, в яку входять теж коменданти підтаборів: Соня Слободян — новачок; Тарас Ковч — юнаків; Марійка Мотиль — юначок, і Петро Содоль — юнаків. Усі тепер працюють над покликанням досвідчених пластових виховників до своїх булав.

Пл. сен. В. Гнатчук, член пластового куреня „Лісові Чорти", є довголітнім і досвідченим виховником юнацтва в станиці Дітройту. Він у своєму пластовому житті виконував обов'язки зв'язкового 13-го куреня юнаків, кошового пластунів, був комендантом юнацьких таборів на „Зеленому Ярі" і займав майже усі виховні та адміністративні пости в станичній старшині — від референта коляди до станичного. Одначе його перша любов все була і далі є виховна праця з юнацтвом.

Як комендант Зустрічі, він входить в Організаційну комісію і був присутнім на сходинах, на яких були присутні 20 членів комісії, між ними пл. сен. Слава Рубель, відпоручник Головної Пластової Булави до комісії ЮМПЗ-82.

Хоч відкриття по таборах відбудеться в суботу, 14-го серпня, святочне відкриття Зустрічі заплановане на неділю о год. 9-ій рано.

Рішено реєстраційні оплати для учасників Зустрічі. Реєстраційні матеріяли будуть вислані станицям до кінця лютого; місяці березень і лютий — це час реєструватися.

Призначено суму $5,000 на допомогу позаморським пластунам, які бажали б прибути на Зустріч.

В. Гнатчук запевнив, що його і комісії старання будуть в тому напрямі, щоб „програма була цікава для юнацтва, бо перше завдання Пласту є виховати нашу молодь. Рівнож багато зусиль буде покладено на те, щоб здійснити клич Ювілейного Року: Пластова одність і братерство!

Пл. сен. Дарія Даревич, голова Крайової Пластової Старшини Канади, у зверненні до членів Пласту в Канаді підкреслила: „Колись, на рідних землях, більшість пластунів і пластунок себе взаємно знали. Це саме було в таборах після Другої світової війни, коли відновився Пласт. Сьогодні ми розкинені по різних континентах, нас ділять великі простори, чужі впливи і ми себе в більшості знаємо тільки з пластової преси чи листування. Цьогорічне гасло повинно стати для нас заохотою себе краще пізнати і спільно працювати не тільки для добра Пласту, але й для добра української громади у краях нашого поселення. Бо хоч нас пластунів у світі не надто багато, ми всюди маємо знайомства між українцями і неукраїнцями та разом ми можемо зробити дуже багато".

В Києві помер В. Ґлушков спеціяліст кібернетики

Ню Йорк, Н. Й. — Згідно з повідомленням „Ню Йорк Таймсу" з неділі, 7-го лютого, в Києві помер 30-го січня 1982 року Віктор М. Ґлушков, визначний спеціяліст кібернетики. Він помер по довгій, але не виявленій недузі, маючи всього 58 років.

За його піонерське провідництво в ділянці кібернетики, проф. Ґлушкова зробили дійсним членом Української Академії Наук в 1961 році і членом Совєтської Академії Наук в 1964 році. Між його численними почестями і відзначеннями є „Ленінська нагорода" з 1964 року, державні нагороди з 1968 і 1977 років, та звання „Герой соціялістичної праці".

У світі

ЄГИПЕТСЬКИЙ СУД ВИНІС РІШЕННЯ, ЩО 1,000 осіб, які були ув'язнені ще минулого вересня на доручення президента Анвара ель-Садата, мають бути негайно звільнені з тюрми з огляду на брак будь-яких доказів їхньої вини. Так само суд зарядив, що завішення двох періодиків за їхню критику політики президента Садата має бути негайно уневажнене. Вже перед тим президент Госні Мубарак, наслідник президента Садата, звільнив 239 людей, а між ними видатних єгипетських політиків і суспільних діячів та публіцистів, які також були арештовані на зарядження президента Садата. Між арештованими були численні діячі коптійської християнської церкви в Єгипті та різні скрайні ісламські діячі. Частину звільнених, серед яких були найвизначніші єгипетські діячі, Мубарак прийняв у себе в резиденції після їхнього звільнення. В тюрмі ще перебувають чотири коптійські єпископи та деякі священики і представники скрайніх ісламських угрупувань.

ПІСЛЯ ВІДВІДИН ПОРТУГАЛІЇ ДЕРЖАВНИЙ секретар Александер Гейґ відвідав Марокко, де перебували недавно різні чолові американські політики, між ними секретар оборони Каспар Вайнберґер, його помічник і заступник Френсис Вест та заступник директора Сі-Ай-Ей адмірал Баббі Інмен. Ціллю поїздки Гейґа було завершити всі справи, домовлені, або полагоджені попередніми американськими репрезентантами. Через це значення поїздки Гейґа до Марокко дуже велике. З офіційних кіл марокканського уряду повідомлено, що державний секретар Гейґ відбув насамперед вичерпні розмови з королем Марокко Гассаном II. Серед обговорених ними справ були в першу чергу питання загальної світової політики у зв'язку зі зростом совєтської аґресивности на різних периметрах. Уповаючи на свої величезні збройні сили й на озброєних Москвою сателітів, Совєтський Союз одночасно пробує просуватися на різних теренах у всьому світі. І залежно від того, де опір буде менший, там Москва натисне більшими силами. Африка є одним з тих теренів, де особливо небезпечно діє лідер Лівії Муаммар Каддафі.

ОРГАНІЗАЦІЯ АФРИКАНСЬКОЇ ЄДНОСТИ загрозила, що ті африканські країни, які погодилися на участь своїх військових частин в збереженні ладу й порядку в Чаді відтягнуть ті свої частини, якщо уряд республіки Чад на чолі з президентом Ґуконі Ґеддеї і партизани, очолені колишнім міністром оборони Гіссеном Габре, не знайдуть порозуміння. Речник ОАЄ заявив, що африканські країни не хотять підтримувати одну, чи другу сторону у внутрішній боротьбі.

ЗАЯВА ВІЦЕПРЕМ'ЄРА УРЯДУ КНР ВАН ЛІ, що Денґ Шіяопінґ відійшов від активного керівництва державними справами й бере участь тільки у вирішуванні підставових проблем і то в першу чергу в характері дорадника, викликала таке велике порушення в світі, що урядові чинники КНР роблять усі можливі заходи для підкреслення дальшої активности й відповідальности Денґа за державні справи. Відхід Денґа від керівництва державними справами викликав побоювання, що можуть наступити дуже поважні зміни після цього. У внутрішній політиці такі зміни можуть повертати Китай на давні рейки комуністичного доктринерства, яке завело цілу країну у дуже важке положення, а на зовні може дійти до охолодження стосунків із Заходом і до зближення з СССР. В міжнародній пресі звертають увагу на те, що вістка про відхід Денґа поширилася після того, як між КНР і ЗСА виникли поважні непорозуміння у зв'язку з продажем американської зброї Тайванові. Для відхилення таких побоювань китайські урядові чинники підкреслюють, що Денґ і на далі займає всі керівні пости, на яких він був дотепер.

СТЕЙТ НЮ ДЖЕРЗІ ЗВЕРНУВСЯ ДО провінційного уряду Онтаріо в Торонто, щоб той погодився на продаж стейтові Ню Джерзі значної кількости електроенерґії. Ню Джерзі потребує додатково 1,200 меґаваттів електроенерґії, а Гайдро Онтаріо, електроцентраля Онтаріо, може без труду це постачати. Одначе після першого погодження в Канаді виникли поважні застереження. Канадські чинники підкреслюють, що електрівні Онтаріо працюють у першу чергу на вугіллі. Для такого значного піднесення електроенерґії, як це потребує Ню Джерзі, електрівні в Онтаріо мусіли б спалювати таку значну кількість вугілля що це відбилося б на окруженні тієї провінції. Тим більше що хемічні видалини різних фабрик по американському боці уже спричинюють опади затроєного дощу, який має знищуючі впливи на рістню та на воду. Отже можливо, що Онтаріо відмовиться доставляти бажану електроенерґію стейтові Ню Джерзі.

В Америці

БАГАТО ЗАКОНОДАВЦІВ ДАЛИ ДО ЗРОЗУМІННЯ Адміністрації президента Роналда Реґена, що вони не підтримуватимуть законопроєкту Уряду про знесення контролі цін на природній газ, якщо такий наспіє до Конґресу. Між затурбованими законодавцями є також багато республіканців, головно із північносхідних і середньосхідних стейтів ЗСА. Законодавці, які залежні від волі виборців, не хочуть зударятись з виборцями якраз в цьому році, коли багато з них виставили свої кандидатури на перевибір.

СЕНАТОР ГЕНРІ ДЖЕКСОН, ДЕМОКРАТ ІЗ стейту Вашінґтон і великий прихильник програми дозброєння та зміцнення американських збройних сил заявив під час зустрічі з кореспондентами, що не зважаючи на настирлівість президента Роналда Реґена, Конґрес мабуть не погодиться на чергову підвишку витрат на оборону. Згаданий сенатор дораджує, щоб Адміністрація сконцентрувала більше уваги на конвенційну зброю, а менше витрачала фондів на дуже дорогу атомову, яку, навіть у випадку воєнного конфлікту, не вживатимуть надґотуги світу у побоюванні масового знищення населення. Переходячи до іншої теми Джексон підкреслено заявив, що він скоро вийде з новим проєктом санкцій проти тих держав, які ламають Гельсінкські угоди і не допускають до вільної еміґрації та виміни ідей.

АМЕРИКАНСЬКА РОЗВІДЧА СЛУЖБА встановила, що росіяни, крім достави зброї для Нікараґуа через Кубу, почали доставляти ракети, тяжку артилерію, машинові й інші кріси, амуніцію та інший військовий матеріял для Санданістів прямо літаками до Нікараґуа. Совєтські транспортові літаки отримали право приземлюватись на летовищі в Манаґуа і цю частину летовища ізолювали і стережуть нікараґуанські вояки 24 години на добу. Для поповнення западу бензини, совєтські летуни роблять посадку в Новій Фунляндії і тоді продовжують полети. Адміністрація президента Роналда Реґена перевіряє тепер ці інформації, щоб у відповідному часі зайняти становище до цієї справи.

ПІСЛЯ ПЕРЕСТОРОГИ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ лідерів в Конґресі, що бюджет у запропонованій формі не може бути сприйнятий з огляду на зависокий дефіцит, президент Роналд Реґен заявив, що він готовий піти на уступки, щоб дати законодавцям „місце для маневрування" під час дебат в Палаті Репрезентантів і Сенаті і що погодиться на перегляд пропозиції. та зниження дефіцитової стопи, якщо це мало б причинитись до відпруження ситуації. Президент однак підкреслив, що не погодиться на зменшення витрат на оборону і зміни його первісного пляну про обниження заробіткових податків. Після одногодинної розмови в Білому Домі сенатори Говард Бейкер, лідер республіканської більшости в Сенаті і Пол Лаксолт з Невади заявили кореспондентам що вже розпочався процес перегляду бюджету і що Президент не вважає свою пропозицію незмінною. Бейкер переконаний, що альтернативна пропозиція сенатора Ернеста Ф. Голлінґса, демократа з Південної Каролайни, у чималій мірі спричинилася до зміни настанови Білого Дому.

ТРИЧЛЕННА ДЕЛЕҐАЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ конґресменів від'їхала в четвер, 11-го лютого ц.р., до Ель Сальвадору, щоб на місці переконатися про потребу фінансової і військової допомоги ЗСА для тієї країни і зібрати, за допомогою працівників американської амбасади, якнайбільше фактів про тамошні відносини. „Я думаю, що в Палаті Репрезентантів є багато членів, які повністю незорієнтовані у відносинах в Ель Сальвадорі і потребі допомоги", — заявив кореспондентам конґресмен Мічел Д. Барнес, демократ з Мериленду і співавтор резолюції, яка закликає до перемир'я в Ель Сальвадорі і політичних розмов між ворогуючими сторонами. Спікер Палати Репрезентантів Томас П. О'Ніл заявив, що він слідом за першою делеґацією, вишле другу дослідчу групу, що її очолюватиме конґресмен Джан П. Мирта, демокат з Пенсильванії.

ЗАСТУПНИК ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ ДЛЯ справ економії Маєр Рашіш зрезиґнував із свого становища в Державному департаменті ще минулого місяця, але цієї справи не подавали до публічного відома, бо він був вибранцем Білого Дому і тільки сам президент Роналд Реґен, міг його звільнити. Рашіш, як твердять політичні спостерігачі, попав у конфлікт з державим секретарем Александром Гейґом і цей вже раніше шукав підтримки Білого Дому, щоб звільнити Рашіша, який є експертом в економічних справах. Згідно з ранішим повідомленням, це п'яте з черги найвище становище в Державному департаменті займе Роберт Горматс, дотеперішній заступник Рашіша.

Папа Іван Павло II відбув поїздку по Африці

Ватикан. — Своєю поїздкою до різних країн Африки, у п'ятницю, 12-го лютого Папа Іван Павло II розпочав нову серію своїх поїздок після приходу до здоров'я. Замах на нього, доконаний турецьким терористом Аджою, і важке поранення поставили були під знак запиту дальші поїздки Папи, одначе він так комплетно виздоровів, що відвідуватиме країни згідно з ранішими плянами.

Поїздка триватиме сім днів і Папа відвідає більше країн, хоч з початку було в пляні для нього відвідати Нігерію і Ґабон. Головною ціллю тієї поїздки є Нігерія, одна з найбільших і найбагатших країн Африки, має 84 мільйони населення, великі природні багатства, включно з нафтовою ропою і цілий ряд талановитих провідних діячів. Католики творять тільки коло 8 відсотків населення , а всіх християн є 34 відсотки. Мусулман є 47 відсотків, а решта належать до різних релігій навіть напів поганських.

Поїздка Папи до Африки є для нього великою пробою перед недалекою вже поїздкою до Англії, яка відбудеться в травні ц.р. Поїздка до Англії матиме величезне значення для екуменічного руху в світі, а зокрема для співпраці Римського престола з домінуючою в Англії Англіканською церквою.

Крім цього Ватикан плянує другу поїздку Папи Івана Павла II до Польщі. Ця друга поїздка мала б відбутися в серпні ц.р. Папа мав би взяти участь у відзначенні 600-ліття монастиря ОО. Павлинів у Ченстохові, які піклуються образом Богоматері в Ченстохові, що став символом польського народу. Всілякі сумніви, чи військовий режим генерала Ярузельского погодиться на поновний приїзд Папи до Польщі з огляду на теперішні умови, розвіяв його найближчий політичний дорадник Вєслав Ґурніцкі, який у своєму інтерв'ю в італійському журналі „Діялог Північ-Південь", заявив, що влада очікує Папу, а тільки від нього залежить, коли він прибуде.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

90-ліття Патріярха

Сьогодні сповняється 90-років життя Первоієрарха Української Католицької Церкви, Кардинала — Патріярха Йосифа Сліпого. І в той день не повинно бути одної української людини, в Україні і поза нею, яка не переслала б своїми думками сердечного привіту Блаженнішому, який може служити за символ невгнутої вірности своїй Церкві і народові.

Теперішній Голова УКЦеркви народився 17-го лютого 1892 року в селі Заздрість Тернопільського повіту в Східній Галичині. Богословські студії з докторатом закінчив в Інсбруці й Римі. Священиком став 30-го вересня 1917 року. Був ректором Малої Семінарії у Львові і згодом заснованої ним Богословської Академії. За згодою від Папи Пія XII Митрополит Андрей Шептицький висвятив його потаємно на єпископа з правом наступництва і таким чином Кир Йосиф став, після смерти Митрополита Андрея 1-го листопада 1944 — Митрополитом Галицької Митрополії. Арештований большевиками разом з усіма іншими Владиками УКЦеркви — був вивезений до концентраційного табору на Сибірі і перевів там 18 років, — відкидаючи раз-у-раз роблені йому Москвою пропозиції, що його звільнять і зроблять навіть Патріярхом — коби перейшов на православну віру. В наслідок заходів Папи Івана XXIII був звільнений і прибув до Риму 9-го лютого 1963 року і там поселився. Папа Павло VI номінував його кардиналом. На Другому Ватиканському Соборі виступив з вимогою признати Українську Католицьку Церкву, як помісну із власним Патріярхатом — і вірні УКЦерки, не чекаючи на формальне затвердження Папою — визнали Кир Йосифа як свого Патріярха.

Учений, автор численних наукових творів, почесний член Наукового Товариства ім. Шевченка, подивугідний організатор і людина невсипущої праці, Блаженніший Патріярх став уже за свого життя легендою. Теперішній Папа Іван Павло II, який є першим наступником св. Петра на Апостольському престолі, що пізнав на самому собі, що таке комунізм й що таке російсько-большевицький імперіялізм, — заманіфестував неоднократно свою велику пошану до Блаженнішого, саме як того, що волів 18 років терпіти і, — наслідуючи Шевченка, — „каратися але не каятися", — аніж зрадити свою віру і нарід. Будучи замолоду кволого здоров'я — загартувався, як залізо у вогні, впродовж своїх терпінь і з волі Господньої дожив до 90-ти років. Немає напевне українця, ані українки, які не бажали би Блаженнішому дожити до сотні років — на славу своїй Церкві і народові.

ПІСЛЯ ДОВГОЇ ПРОВОЛОКИ Й ШИРОКИХ ДЕБАТ та полеміці в пресі західньонімецький уряд погодився на впровадження тих обмежень для совєтських дипломатів, які вже давно обов'язують німецьких дипломатів в СССР. Впровадження тих обмежень в Західній Німеччині є частиною санкцій, що їх рішили запровадити держави Европейського спільного ринку проти СССР за події в Польщі.

Володимир Левенець

ХОЛОДНА ВІЙНА І АКТИВІЗАЦІЯ СПРОТИВУ

Багато західніх політичних аналітиків, а також поважна частина преси і інші засоби масової інформації, чим раз частіше звертають увагу на існування під теперішню пору холодної війни між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом. Особливе загострення між свободолюбним світом і комуністичним світом темряви наступило від часу совєтської агресії в Афганістані і, — як пише Вілліям Баклі в одній зі своїх статтей, — ще ніколи ідея відпруження, чи політики детанту, не була такою ілюзійною, як саме після афганських подій — заіснування яких грубо порушили рівновагу сил у політиці і мілітарній стратегії.

Правда, комуністичний світ, зокрема Москва, маючи своїх союзників у різних країнах світу і добре розвинену шпигунську сітку, побіч існування численних дипломатичних станиць, намагається приховати від очей світу справжні цілі, а всі відповідальності — за військову агресію, проголошення воєнного стану у Польщі з його трагічними наслідками, терор і переслідування інакомислячих у власних країнах тощо, вона нав'язує „західнім імперіялістичним силам", при тому намагається поділити Захід на „добрих" і „злих", на „прибічників війни" і „оборонців миру", на „розсудливих" і „мілітаристів", з тенденцією розірвати ланцюг союзу альянтських держав, що його на протязі довгих років спільно монтували політики у Вашінгтоні, Лондоні, Парижі, Бонні, Римі, Брюсселі та інших столицях західнього світу.

Ситуація дещо змінилася, коли в січні 1981 року до влади у Вашінгтоні прийшли республіканці, а саме теперішній президент Роналд Реґен і З'єднані Стейти Америки, розпочавши інтенсивний процес дозброєння, заговори з Москвою і її сателітами з позиції сили з намаганням усунути нерівність у міжнародній політиці і зліквідувати совєтську військову перевагу, яка постала під час тривання політики детанту, чи як її в Москві популярно називали — „мирних переговорів і розрядки".

Очевидно, тверда постава Америки перестрашила багатьох її союзників і, зокрема в Західній Европі, стала наростати психоза страху і війни. Сторінки европейської преси почали заповнюватись численними статтями з пересторогою про можливість виникнення третьої світової війни, а комуністичні і скрайньоліві організації в Европі розпочали „хрестоносний похід" проти заповідженого розміщення американських ракет середнього засягу в країнах НАТО, хоч, як відомо, такі совєтські ракети типу „СС-20" вже давно наводять пострах, скеровані в сторону Західньої Европи, але про них й іншу совєтську зброю ні словом не згадували демонстранти.

Без сумніву, що основною метою цього заініційованого Москвою галасу і антиреґенівських виступів є сіяти психозу страху перед наслідками атомової війни, — яку і так ніхто не буде розпочинати, якщо її не розпалять комуно-московські імперіялісти, — і паралізувати оборонні заходи країн вільного світу, щоб таким чином якнайдовше втримати збройну перевагу СССР, яка існує вже від якогось часу. Ще минулої осени цей комплекс проблем досить обширно з'ясував у своїй статті академік Андрей Сахаров, надрукованій у додатку до щоденника „Вашінгтон Пост". Він писав: „Однією з цілей совєтської зовнішньої політики є дезорієнтація і залякування Заходу, експлуатація його техніки і нових винаходів, головно з військової ділянки, а також економіки. Все це вони (кремлівські диктатори) роблять під загрозою націлених на країни вільного світу стратегічних міжконтинентальних ракет".

Сахаров кількакратно підкреслював, що західні спільноти дуже часто наївно розцінюють совєтську загрозу, а ще частіше піддаються совєтській пропаґандивній кампанії і тоді наступає дуже однобічна, дуже не фахова, а то й наївна оцінка совєтських спроможностей. Не треба дивуватися, — каже А. Сахаров, — що під цю пропаґандивну пресію попадають також західні політики, які в страху „скеровують в бік противника поблажливо очі і прощають йому усі дотеперішні злодіяння".

В такій атмосфері народилася ідея спротиву. До влади у Вашінгтоні прийшли республіканці на чолі з теперішнім президентом Роналдом Реґеном, який цілком слушно уважає, що говорити, а тим більше співпрацювати з комуно-московською імперією можна тільки тоді, коли цілковито зміниться політична атмосфера, що обтяжує совєтсько-американські відносини і якщо Захід, в тому числі також З'єднані Стейти Америки, вирівняють своє дозброєння, щоб могти говорити з диктаторами СССР з рівнорядних позицій, бо тільки таку мову, мову сили, вони розуміють, про що стверджували вже не раз численні політики і знавці совєтських відносин. Чи такою поставою Вашінгтону буде автоматично зліквідована совєтська політика агресії? Ні, така ліквідація наступить тільки тоді коли Захід рішиться на підтримку концепції розвалу імперії і побудови на її руїнах численних колись самостійних, а тепер поневолених Москвою народів. Але, — як висловлювався колись проф. Амстронг, — це пісня майбутнього.

Теперішнім завданням Р. Реґена є поставити совєтську політику агресії в центрі уваги світу і висунути її, як основну тему, у міжнародних переговорах. Це вже неабиякий поступ у політиці ЗСА безпосередньо і Заходу як такого посередньо. Бо, якщо дійсно цю настанову й тактику застосують у практичній політиці супроти СССР, тоді наступить виразне розмежування у світі і одні й другі знатимуть — „хто є хто". У такій атмосфері куди легше буде вільному світові змагатися з московськими крутійствами, шантажами, пропаґандивними під'їздами, льокальними війнами, розпалюванням революцій, терором тощо.

Покищо такого розмежування немає, але існує активізація спротиву, а це в далекій перспективі напевно запевнить ідейну, політичну і навіть мілітарну перемогу Заходові, з передумовою, що у нього вистачить сили, єдности і прагнення обороняти демократичні свободи до кінця і не піддаватися штучно створеній совєтській психозі, яка породжує небезпечну форму опортунізму і людей, які не здібні до жадного спротиву.

З'єднані Стейти Америки та їхні альянти — при допомозі застосування морального і матеріяльного тиску — мають велику можливість послабити, а то й унешкідливити агресивний гін комуно-московського імперіялізму і позбутися психологічного тиску, зручно накидуваного Москвою країнам Заходу, але згадані вище передумови мусять бути дотримані. Іншого виходу немає.

ДАҐЛЕС ФРЕЙЗЕР, ПРЕЗИДЕНТ ПРОФСПІЛКИ автомобільних робітників, заявив на пресовій конференції в Дірборні, Миш., що переговори профспілки з автомобільною компанією „Форда" наближаються до закінчення. Головні точки трирічного договору вже майже узгіднені, — заявив Фрейзер, — а тепер ведуться ще переговори про забезпечення працею робітників під час тривання контракту у заміну за концесії робітників для компанії.

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ПИТАННЯ: У нашій пресі промайнула вістка, що московські правителі підступно винищили українських кобзарів. Якщо вам про це ширше відомо, то напишіть. Так само була поголоска, що такий неймовірний злочин доконано і над інвалідами війни.

ВІДПОВІДЬ: Факт знищення українських кобзарів став відомий з книги спогадів совєтського композитора Д. Шостаковіча. Я не сумніваюсь у правдивості цього факту, бо вигадувати Шостаковічеві не було причини. Він, як композитор мав діло з музичним світом, і йому цей факт став відомий.

Поставивши собі за завдання знищити українську національність, Москві треба було знищити носіїв української національної самобутности. Це й робилося пляномірно та систематично: знищено українське духовенство, знищено майже всю українську інтеліґенцію, кілька разів знищувано українську партійну еліту. Знищення кобзарів було підпорядковане тій самій ідеї і, безпереч̆но мало місце.

Щодо інвалідів я не маю відомостей, хоч і знаю, що тяжких інвалідів війни запроторили до інвалідних будинків, звідки вони не мали змоги появлятись на очі совєтської публіки. Не виключено, що в окремих випадках могли мати місце і злочини, про які ви згадуєте.

Час від часу в совєтській пресі пробивалися відомості про життя та ставлення до інвалідів з боку офіційних органів.

Недавно журнал „Нюзвік" вмістив цитату з листа двох ветеранів війни до совєтської газети. Ось його зміст:

„Ветеранів війни у нас шанують тільки в газетах. Минуло більше як 30 років від кінця війни, а ми й далі не маємо ніяких пільг. Уявіть собі, як ми зраділи, коли вийшов указ, що обіцяв ветеранам телефони та медичну допомогу. Але якою нереальною справою це обернулося на практиці... А санаторія? Протягом більше ніж 20 років, що ми працюємо на нашому заводі, жоден з нас не побував там, тоді як наш директор і його дружина їздять туди регулярно, хоч кожному з них менше від сорока років... Що за користь видавати укази, якщо вони не здійснюються. Невже наша країна така бідна, що не може провести телефон пораненому ветеранові за його власні гроші?"

А починався цей лист так:

„Ми знаємо, що наш лист не буде надрукований і що він не розв'яже наших проблем. Однак..."

Ветерани, що написали цей лист були, як бачимо, працездатні. Тим то їх не спіткала доля бути закритими в інвалідному домі, а, може, ще й гірша альтернатива.

Любов Коленська

„І так із щоденного — Гуцалюк вибрав радість"

(До 25-річчя першої виставки Л. Гуцалюка в Парижі)

Відомо, що культура кожного народу, а в тому і українського, — це барвисте мереживо, зіткане з талантів його одиниць, його поривів і його надбань, повите у серпанок вічної Музи. Але і з цим зовсім природно, що розвій культури вповні залежить від усієї спільноти — її дерзань, підтримки і популяризації — товариствами, організаціями, жертвенними меценатами і пресою. Усі вони сходяться в одно суцілля, завданням якого є вирощувати, утривалювати і зберігати українську культуру, якій у сучасній Україні обтинають крила, виймають душу, силоміць заповнюють її „соціялістичним" змістом.

Якщо мова про пресу, то тут, на американському континенті, виходять два українські ілюстровані журнали — аванґарди мистецтва, це філядельфійські „Нотатки з мистецтва", редактором яких є Петро Мегик, та журнал „Терем", що друкується у Воррені, Миш., під еґідою Асоціяції Діячів Української Культури, редактором якого є Юрій Тис Крохмалюк. Сьоме число „Терему" з травня минулого року вцілості присвячене 25-річчю від першої індивідуальної виставки видатного і популярного серед української спільноти та міжнародного світу маляра Любослава Гуцалюка.

Люксусово видане число цього журналу приковує до себе увагу добірною селекцією авторів поміщених в ньому статтей та прегарними ілюстраціями, що їх увидатнюють 33 чорно-білі, деякі з них кольорові, репродукції Л. Гуцалюка; обгортку журналу оздоблює автопортрет маляра.

Це не вперше „Терем" присвятив сторінки свого видання видатним майстрам пера і пензля — різбарям нашого „бути чи не бути", — і в цьому велика заслуга видавців журналу, які впору збагнули, що кожна згадка, об'єктивно і професійно написана рецензія, есей про відкриття таланту чи вже підкреслення зрілої майстерности з будь-якої ділянки української культури — це черговий успіх са-

(Продовження на ст. 6)

„БАГАТО ГАЛАСУ, МАЛО ДІЇ..."

(В. Д.) Колишній президент Америки Теодор Рузвелт мав звичку казати, що американські дипломати повинні говорити — тихо але тримати напоготові „великого бука".

Цю пораду старається пригадати президентові Реґенові популярний нюйоркський щоденник „Дейлі Нюз", який йому закидає, що він діє якраз протилежно до поради великого республіканського президента Америки Теодора Рузвелта, бо Реґен говорить багато і голосно, але діє дуже мало.

Як приклад, редакційна стаття наводить Польщу: Реґен і Гейґ заповнюють атмосферу базнастанними погрозами тяжких санкцій проти Польщі і СССР і нарікають, що союзники ЗСА тягнуться позаду.

Але, що на ділі зроблено, щоб покарати — СССР і Польщу? Чи встановлено заборону вивозити збіжжя до СССР? Чи допустила Америка до фінансового банкрутства Польщі? Як в першому так і в другому випадку — відповідь — неґативна.

Не диво, що союзники Америки не спішаться із виголошуванням погрозливих заяв, а прямо переводять свої щоденні справи по-своєму. Наприклад, Західня Німеччина далі будує чи пак плянує будувати великий трубопровід для доставки совєтського натурального газу з Сибіру до Західньої Европи. Такий газовий трубопровід в очах Уряду ЗСА є величезною стратегічною перемогою Москви.

Найвищий час, щоб вашінгтонський Уряд синхронізував свої войовничі заяви зі щоденним, практичним діянням. Для цього треба встановити ряд умов і готовостей, як, наприклад: створити ясний стратегічний погляд на світові події і визнати певні пріоритети; приняти реалістичну політику, яка з'ясовує точно політичні чи економічно-мілітарні цілі; узгіднити свої дії із своїми реторичними заявами.

Як на це вказують численні політичні аналітики, — справа Польщі виявила неймовірну слабість державного політичного апарату, чого, правдоподібно, ясно не схопили вашінґтонські стратеги. Головні актори польської драми — Варшава і Москва, виявили ціле багно суперечних ідеологічних, економічних і культурно-соціяльних розбіжностей, на яких Вашінґтон повинен розігравати, але, на жаль, навіть тут Уряд виявив нерішучість, недосвідченість та прямо повну іґноранцію.

Одним із найбільш переконливих арґументів Реґена проти президента Джіммі Картера в 1980 році, був закид хаотичного непорядку в американській закордонній політиці. Тут і насувається запит: як саме тепер виглядає американська політика? Чи не можна примінити тих самих критерій до Уряду Реґена?

Президент Реґен — це чесна, добра і відповідальна людина і американський патріот. Але саме ці атрибути, які накладають на нього неабияку відповідальність, повинні стати тими стимулами у його ролі — привести американську закордонну політику до рівня, що відповідав би силі і престижові Америки у світі.

Д-р Олександра Кисілевська-Ткач

ПЕДАГОГІЧНІ СТУДІЇ В УВУ

(У 60-річчя УВУ)

I

„Рідна мова є одним із найголовніших органів життя нації" — слова першого ректора Українського Вільного Університету проф. Олександра Колесси з інавґураційного викладу 23-го жовтня 1921 року в Празі. Щоб українська мова жила й далі на устах нашої доростаючої еміґраційної молоді, УВУ до сьогодні докладає усіх старань для поглиблення педагогічних студій та для вишколу повноцінних учителів.

Викладацька діяльність

Усю викладацьку діяльність Українського Вільного Університету можна поділити на три періоди, а саме 1) празький період від 1921 до 1944 років; 2) перший мюнхенський період від 1946 до 1956 років; 3) другий мюнхенський період від 1965 року до сьогодні.

У празькому періоді УВУ тісно співпрацював із Високим Педагогічним Інститутом ім. Михайла Драгоманова, що існував від 1923 до 1933 року, в якому члени викладацького збору УВУ грали провідну ролю. Творити окремі студії педагогіки на самому УВУ тоді не було доцільним. Від 1939 року о. д-р Августин Волошин був звичайним професором педагогіки на УВУ.

У першому мюнхенському періоді поміж шістьма відділами Філософічного факультету бачимо відділ стислої філософії і педагогіки. Від самих початків того періоду викладає тут безперервно визначний педагог того часу проф. Григорій Ващенко, сторіччя якого з дня народження УВУ вшанував окремим вечером у 1978 році. Він — уродженець Полтавщини, від 1918 року доцент Полтавського Українського Університету, директор учительської семінарії, у 1925 році він отримує звання професора і стає керівником педагогічної катедри при Інституті Народної Освіти, у 1936 році професором Сталінґрадського Педагогічного Інституту, у 1940 році керівником педагогічної аспірантської групи Полтавського Педагогічного Інституту, від 1945 року звичайним професором педагогіки УВУ в Мюнхені, доктором „гоноріс кауза", у 1950 році ректором Богословської Академії. Теми його викладів на УВУ це: загальна педагогіка з про- і семінаром, загальні методи навчання, виховання волі і характеру, основи національного виховання, позашкільна освіта, керівництво практики на Фраймані. Тодішні його студенти пам'ятають його як високого, вусатого козарлюгу з добрячими очима, що завжди й всюди був готовий до щирих дружніх розмов, дискусій, батьківських порад, не зважаючи на важкі умови тодішнього повоєнного життя.

У списку викладачів УВУ обох мюнхенських періодів зустрічаємо до 1980 року д-ра Володимира Безвушка — спершу доцентом, згодом надзвичайним професором, а далі звичайним професором, який, однак, лиш один раз викладав у 1947/8 на тему „Джан Дюї — філософ і педагог".

Дуже тісно пов'язані з педагогікою студії психології та філософії. У цьому відділі в першому мюнхенському періоді викладають визначні учені того часу, як проф. д-р Іван Мірчук, довголітній ректор УВУ та тоді ще надзвичайний професор д-р Олександер Кульчицький. Теми викладів останнього в той час, які найбільше пов'язані з педагогікою це: педагогічна психологія (1948), розвиткова психологія (1949) та інші.

У другому мюнхенському періоді від 1968 року до сьогодні викладає педагогічні предмети д-р Григорій Васькович, спершу як викладач, після габілітації доцент, згодом надзвичайний професор і від 1974 року як звичайний професор, довголітній продекан, а від 1980 декан Філософічного факультету. Теми його викладів це: історія українського шкільництва, особливо від Емського указу до першої половини XX сторіччя, педагогічна діяльність Бориса Грінченка, історія української педагогіки, педагогіка, основні завдання виховання, авторитет і виховання, загальні методи навчання, державно-громадське виховання, політична освіта в Україні, педагогічна психологія й інші. На підставі тем його викладів та друкованих праць цінимо його як історика українського шкільництва в добі боротьби за рідну мову, проти русифікації та промотора державно-громадського виховання.

Від 1971 року у списку викладачів УВУ зустрічаємо д-ра Борислава Білаша з Вінніпеґу, з третього еміґраційного покоління, викладачем, після габілітації доцентом, і від 1979 року надзвичайним професором, з такими викладами: історія українського шкільництва в Канаді, навчання української мови за зорово-слуховою методою. Він точний дослідник і знавець з першого джерела українського канадського шкільництва.

Від 1976 року викладач д-р Олена Сидоренко-Квірмбах з Чикаґо лучить педагогіку з музикою — викладами: мистецтво, як виховний фактор, основи естетики та естетичного виховання, а викладач д-р Олександра Кисілевська-Ткач з Ню Джерзі, керівник Педагогічного Курсу УВУ, насвітлює проблеми доповняльних українознавчих шкіл цілої діяспори в своїх викладах: методи навчання української літератури з інтерпретацією літературних творів і методика навчання в нижчих клясах.

Від 1980 року викладач д-р Блянка Єржабкова, чешка з Штутґарту, викладає українською мовою історію дошкільного виховання і про підставові ознаки розвитку дитини.

Внутрі Філософічно-педагогічного відділу посилює співпрацю обох дисциплін у другому мюнхенському періоді, св. п. проф. д-р Олександер Кульчицький, довголітній декан Філософічного факультету, вишукує адептів педагогіки, заохочує до наукової праці підсуваючи теми до маґістерських та докторських дисертацій, бере участь в організуванні окремих коротких педагогічних курсів, як, наприклад, у 1969 році разом із Центральним Представництвом Української Еміґрації в Німеччині з 30-ти викладовими годинами для 25 учасників з цілої Европи в Мюнхені, матеріяли якого видано окремим скриптом та з Спілкою Українських Учителів та Виховників Англії з 24 годинами викладів для 108 учасників і в 1973 році з 26 викладами для 98 учасників. У 1974 році під час поїздки по Америці, проф. О. Кульчицький відвідує Школи Українознавства та скоро знаходить безпосередній контакт із середньошкільниками. Він теж організує та веде дискусійний вечір Філософічного факультету на тему „Проблематика українського шкільництва в діяспорі, його сучасний стан, та вигляди на майбутнє" з участю мгр Дарії Ребет, мґра Володимира Леника та д-р Олександри Кисілевської-Ткач у 1976 році Мюнхені, що дає поштовх до створення сталого довшого педагогічного вишколу при УВУ.

Дуже тісно співпрацює до сьогодні з педагогікою психолог і соціолог проф. д-р Володимир Янів, що не зважаючи на перевантаження обов'язками довголітнього ректора УВУ, спеціяльну увагу присвячує вишколові учителів та захоплює молодих адептів своїми викладами, як: українська вдача і наш виховний ідеал, політичні поеми Шевченка, чи вибрані питання з української культури.

З інших членів викладацького збору УВУ, пов'язані з Педагогічним Курсом: доц. д-р Володимир Косик з Парижу, дослідник новітньої історії України, секретар Педагогічної комісії, який викладає методику навчання історії, надзвичайний проф. д-р Аркадій Жуковський з Парижу, близький співробітник проф. В. Кубійовича в Сарселі — методику навчання географії, проф. д-р Яків Гурський (Нюйоркський стейтовий університет у Сиракюзах) — сучасну українську мову і про навчання української мови в іншомовних клясах. Св. п. проф. д-р Степан Чорній (Нюйоркський стейтовий університет в Брокпорт, Н. Й.), довголітній директор Школи Українознавства в Рочестері, автор підручника „Граматика української мови" перевиданої 1979 року в УВУ, викладач методики навчання української мови, (1978-1980), проф. д-р Микола Степаненко (Центральний мишиґенський університет) — сучасну українську мову (1978), св. п. проф. Панас Феденко основи історичної методики, (1977), д-р Кирило Митрович з Парижу — про педагогічну спадщину Григорія Сковороди (1980).

З гостей УВУ викладали: д-р Роман Трач з Рочестеру-Педагогічна психологія 1977, д-р Марія Маркусь з Чикаґо — Проблеми етнічного виховання українців діяспори 1977, О. Мазурок — Географія в школах українознавства — 1978, д-р Дмитро Боднарчук з Ню Йорку — Учитель в англомовних клясах 1980.

II. Педагогіка у виданнях УВУ.

У виданнях Українського Вільного Університету за другий і третій періоди знаходимо такі наукові статті та праці викладачів педагогіки:

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ВІДЗНАЧИЛИ РОКОВИНИ ДЕРЖАВНОСТИ

Баффало

Цьогорічне Свято державности й соборности України було намічене в Баффало —у формі академії— на неділю, 24-го січня. Через сніговy бурю в тому дні, святкування відложено до наступної неділі, 31-го січня. Хоч погода і в неділю була химерна, Свято таки відбулося. Невідповідна погода мала вплив на кількість учасників. Було їх понад сто.

Свято відбулося в залі Українського Дому „Дніпро". Сцену вдекорував мистець Мар'ян Борачок.

У зв'язку зі зміною дати святкувань, змінено доповідача. Доповідачем мав бути мгр Юрій Шимко з Торонто, посол до канадського парляменту. Щоб не турбувати його в непевну погоду вдруге, промову на Святі 31-го січня виголосив д-р Михайло Лоза. У решті програми змін не було.

Свято відкрив почесний голова Громадського Комітету, один із небагатьох уже проживаючих у Баффало учасників визвольних змагань, Теодор Лехман.

Проклямацію Дня української державности й соборности, що її видали староста повіту Ірі Едвард Рутковскі і посадник Баффало Джеймс Ґріффін, прочитав під час Свята д-р Андрій Дякун заступник голови Відділу УККА. (Про акт підписання проклямації буде мова згодом). Після того наступила промова. Всі три згадані точки творили, так би мовити, офіційну частину програму.

На мистецьку частину склалися такі точки: виступ танцювального гуртка „Калина" з кількома народними танцями; дві деклямації, сольоспів, скрипкове сольо при акомпаньяменті на фортепіано, фортепіянове сольо і виступ оркестри „Лицарі України". А тепер декілька слів про окремі точки, а особливо про їх виконавців.

Танцювальний гурток „Калина"—це самостійний гурток. Керує ним учителька Лідія Стеценко. На імпрезі, про яку мова, гурток виступив в такому складі: дівчата (в азбучному порядку)—Олена Боднарська, Анна Ващак, Ірина Ващак, Іванка Гайдук, Адріяна Лепка, Оксана Лепка, Наталка Паславська і Христина Паславська; хлопці—Роман Боднарський, Роман Правак і брати—Віктор, Іван і Павло Стеценки.

З деклямаціями виступали: юний сумівець Степан Курляк, який продеклямував вірш Михайла Масютка „До України", і учителька Рідної Школи Степанія Чушак, яка продеклямувала твір Івана Франка „Святвечірня казка". Про учительку Степанію Чушак, яка в минулому році переїхала з Чиґаґо на постійне перебування до Баффало, слід сказати декілька додаткових слів. З її приїздом українська громада в Баффало одержала першорядну мистецьку силу в ділянці живого слова. А, може, С.Чушак обдарує нашу (тепер уже і її) громаду ще й іншими талантами?

Похвально слід висловитися про родину Доценків, обдаровану музичними здібностями. Мати Ема Доценко—це солістка-співачка, старший син Іван—піяніст, а молодший Григорій—скрипаль.Всі троє, як було вже згадано, виступали в імпрезі.

Програму закінчила оркестра „Лицарі України" під керівництвом інж. Миколи Стеценка, яка відіграла п'ять українських народних мелодій. Крім інж. Стеценка і його дружини Лідії, склад оркестри творять ще три сини Стеценків—Павло Віктор та Іван, і Роман та Оленка Боднарські (брат і сестра). Всі п'ятеро—це ще фактично діти. Найменші з них—це Оленка Боднарська і Івась Стеценко. Івась, хоч маленький ще, „доріс" уже до акордіона і грає на цьому інструменті, як і його старші брати. Програму приготовила культурно-освітня референтка УККА Надія Блендонога.

Після програми відспівано український національний гимн.

Підписання проклямації Дня української державности й соборности відбулося 18-го січня у присутності української делеґації, яку очолила голова Відділу УККА в Баффало Даша Процик. Крім неї, до делеґації ввійшли: о. протоієрей Богдан Сенцьо, настоятель української православної церкви, інж. Володимир Дзюба Леонід Царик, д-р Андрій Дякун, Анна Кордулель, Антоніна Вітрик, Ірина Піюсінська, Василь Пристайко, Богдан Мороз, Ігор Мороз, Євген Луковський, Мирослав Маланяк.

Крім української делеґації, в цій церемонії взяли участь представники баффалівських канцелярій сенатора Д'Амато та конґресменів Кемпа й Новака. Того самого дня, а згодом ще і в п'ятницю, 22-го січня, майоріли на будинках повітової і міської управ українські національні прапори.

Згадка про українські святкування була поміщена у місцевій американській пресі, в щоденнику „Баффало Івнінґ Нюз" була надрукована довша стаття, на підставі інтерв'ю з головою УККА Д.Процик.

Михайло Лоза

Ґлен Спей

Дня 22-го січня, о 9-ій годині вранці, перед місцевим Тавн Голл відбулася церемонія піднесення американського і українського прапорів при співі американського і українського гимнів.

Церемонію відкрив посадник Дан Шіц, а резолюцію міської ради про встановлення тієї церемонії відчитав міський радний інж. Петро Саляк, після чого коротке слово виголосив голова Громадської Ради д-р Олександер Ничка. Не дивлячись на лютий мороз,майже всі громадяни нашого села прийшли відзначити цю велику в українській історії дату.

О год. 7-ій вечора того ж дня заходами Громадської Ради радіова станція WDL-C , Порт Джервіс,передала окрему програму, присвячену проголошенню самостійности Української Держави. По-англійськи промовляли: Зенон Голубець, інж. Петро Саляк, архітект Аполінарій Осадца, а по-українськи—Петро Мельник.

Мистецьку частину виповнили рецитації вірша „Дума" Павло Тичини у виконанні Ярослави Гунчак і Зенона Голубця та поезії Остапа Тарнавського „День 22-го січня" у виконанні Галини Біровець. Ряд музичних творів видатних українських композиторів у виконанні наших знаних хорів і солістів творили музичне тло тієї незвичайно вдалої радіо програми, спонзорами якої були Василь Драпак і Петро Мельник.

Свято Державности, яке мало відбутися у суботу, 22-го січня, з огляду на на несприятливу погоду, було перенесено на суботу, 30-го січня. Свято відкрив д-р Олександер Ничка, голова Громадської Ради, та попросив інж. Петра Саляка прочитати стейтову проклямацію. Дбайливо опрацьовану святочну промову виголосив інж. Данило Дмитренко, в якій він проаналізував події, що привели до проголошення Української Самостійної Держави 22-го січня 1918 року, та акту злуки всіх українських земель в одну українську державу 22-го січня 1919 року.

У мистецькій частині виступили:місцевий хор під орудою інж. Осипа Гапія; Галина Біровець прочитала вірш Анатоля Галана „22-ге січня", а Ярослава Гунчак—вірш Миколи Руденка „Моєму народові". Зенон Голубець прочитав свій вірш „22-ге січня".

Це скромне, але щире і дбайливо приготоване свято закінчилося відспіванням національного гимну. До успіху свята спричинилася декорація сцени роботи нашого мистця Зенона Голубця, що зображувала Софійську площу в Києві, де відбулися ці знаменні історичні події.

Н.Н.

Тусан

Мала українська громада, зорганізована в Українсько - Американському Клюбі в Тусані, Арізона, зібралась у п'ятницю 22-го січня ц.р.,о годині 11:30 вранці, щоб спільно з представниками міста піднести український прапор.

Посадник міста Луїс Мирфі. видав проклямацію та проголосив день 22-го січня Днем української незалежности.

Перед піднесенням прапору промовив до зібраних заступник посадника Чарлз Форд та новообраний голова Клюбу Богдан Бобяк.

Телевізійний канал 4 Ен-Бі-Сі зфільмував церемонію та показав у вечірніх програмах. Дві короткі статті появилися в щоденнику „Арізона Дейлі Стар".

Віцепрезидент Клюбу В. Галич повідомив урядовців стейту й повіту про тусанське свято та просив, щоб вони взяли участь у святі в столиці ЗСА.

Цього ж самого дня ввечорі єпископ Іннокентій Лотоцький з о. А. Микитою відслужили Службу Божу в намірені українського народу з відповідною проповіддю, яка піднесла духово присутніх.

Святочна академія, присвячена Актові 22-го січня 1918 року, відбулася у неділю, 24-го січня.

О годині 12-ій Владика Інокентій Лотоцький з о. Андрієм Микитою відслужили Благодарственну Службу Божу.

Під час Служби Божої Владика повідомив всіх, що скоро українці в Тускані будуть мати свою власну церкву. Ця радісна вістка піднесла духово всіх українців.

Академія почалась о годині 2-ій по обіді. Програму підготовила й нею провадила Оля Ґоляш-Тимцюрак. Доповідь в англійській мові мав голова Клюбу Богдан Бобяк, а історичний нарис подій 22-го січня в українській мові подала О. Ґоляш-Тимцюрак, освітня референтка.

З деклямаціями виступали Софія Смит, В.Бобяк і Андрій Саливон. Відчитано проклямацію посадника міста Тусан.

Мистецьку частину виповнив танцювальний ансамбль „Волошки" під керівництвом Люби Хлівняк. „Волошки" — це окраса української групи цього міста, який бере участь у всіх більших імпрезах.

Свято закінчено українським національним гимном.

В другій частині вперше показано історію України в прозірках. Присутні одержали гарно оформлену програмку.

Це вже втретє українці Тусану влаштовують свято Державности України.

Через добру організованість, взаємну прихильність та вирозуміння поміж старшою і молодшою еміґрацією, українці в Тусані втішаються загальною пошаною. Уряд, преса, телевізія та громадяни міста підтримують українську визвольну справу.

Під час спільної перекуски присутні мали змогу особисто поговорити з Владикою Іннокентієм й о. Микитою та спільно провести радісний День незалежности України.

Оля Ґоляш-Тимцюрак

Норт Порт-Ворм Мінерал Спрінґ

(вег.). Дня 26-го січня ц.р. наша соборницька громада святкувала 64-ті роковини української державности старанно підготованою Академією під проводом голови культурно-освітньої референтури, поетеси Ляриси Мурович-Тимошенко.

Програму почато відспіванням американського гимну. На залі було біля 200 осіб, члени громади та запрошені гості. Звеличали це небуденне свято своєю присутністю Владика Архиєпископ Української Православної Церкви Марко Гундяк, сенатор Павло Юзик та посадник міста Норт Порт Маргарита Джентел , яка відчитала проклямацію Українського Дня з повним розумінням великости та важливости цих історичних роковин нашої нації.

Павлина Різник відчитала зміст телеграми, висланої президентові Роналду Реґенові, звертаючись до нього з проханням присвятити свою увагу важливості цих світлих роковин поневоленої та нескореної нації, яка безупинно бореться за свою свободу.

Сенатор П.Юзик виголосив доповідь інформативно історичного характеру англійською мовою, з'ясувавши безнастанну боротьбу України із жорстоким окупантом наших рідних земель.

Головну доповідь виголосив о. митрат Форостій.

Опісля слідувала вокально-мистецька частина, у якій виступав мішаний хор нашої громади під дириґентурою невтомного дириґента інж. С.Грабовича, при фортепіяні д-р Я.Грабович. Деклямували: В.Бабич-О. Ричицька, Н.Рурик і С.Герасимів.

Українським національним гимном закінчено цю імпозантну Академію.

Бостон

Бостон, Масс.— Заходом Відділу УККА в Бостоні українське громадянство відзначило цього року урочисто і величаво роковини проголошення самостійности й соборности України. і День 22-го січня 1982 року був проголошений „Українським Днем Незалежности" в стейті і в місті. Проклямації видав губернатор стейту Массачусетс Едвард Кінґ і посадник Бостону Кевін Вайт. Міська рада Бостону, на внесок радного Фредерека С. Ланґоні, внесла окремі резолюції про підтримку для українського народу в його змаганнях за незалежність.

Того ж дня, опівдні, в приявності представників українців Бостону й околиці відбулося піднесення українського національного прапора на щоглі міської ратуші, після чого було проведено окрему програму, яку розпочав словом мгр Орест Щудлюк, голова Відділу УККА в Бостоні. Далі вів програму адвокат Богдан Зозуля, яку розпочато співом національного гимну. Протоієрей о. Микола Невмержицький, парох української православної церкви св.Андрія проказав молитву; проклямацію посадника міста прочитала Марійка Гапій; резолюції Міської ради—Оксана Микитин ; змістовне слово сказала Ірена Квасній.

Від організацій поневолених націй, згуртованих у Комітеті Поневолених Націй Массачусетс, привіти і вислови підтримки для незалежности України передав Александер Чаплік від литовців, Сілвестер Ламберґс—від лотишів, д-р Богуслав Ліпінскі —від поляків, Лайос Масезі—від мадярів, та Ізабел Ріверо-Арґуллес від вільних кубинців.

Конґресмен Браєн Доннеллі, співпредсідник Конґресового комітету Балтійських країн, прислав привіт конґресмен Джан Мовклі тут мав свого представника адвоката Мартіна Фостера. Програму закрив подякою адвокат Б.Зозуля. Кінцеву молитву провів о. Петро Оґірко, парох місцевої української католицької церкви.

Другу частину святкувань державности України продовжувано в неділю, 24-го січня, Літургіями в обох українських церквах у намірені українського народу; того ж дня, опівдні, в парафіяльній залі церкви св. Андрія відбулася святочна Академія. Свято розпочалося американським гимном що його відспівала Ольга Банадига-Барицька.

Відкриваючи програму Академії мгр О.Щудлюк розповів, чому ми рік-річно святкуємо це велике свято, і представив головного доповідача Роману Михайлів, старшу виховницю Осередка СУМ-А в Бостоні, яка в добре підготованому рефераті з'ясувала не тільки Січневі роковини, але теж згадала про Листопадовий зрив, про 40-річчя 30-го червня 1941 року. Мистецьку програму вів Володимир Федорів, освітньо-культурний референт Відділу. Христя Михайлів прочитала проклямації від губернатора, Роксана Щудлюк—від Міської ради. У мистецькій програмі брали участь: юний СУМ з кількома піснями і танцями; солістка Лариса Діяк проспівала кілька пісень при акомпаньяменті Мирослава Вінтонева; М.Вінтонів акомпаньював також до співу солістові Євгенові Морозові, і він теж виконав на фортепіяні кілька пісень. На святі голова О. Щудлюк прочитав резолюції, в яких українці Бостону домагаються звільнення України від окупації, звільнення українських в'язнів з неволі, як і незалежности всіх держав, окупованих Москвою. Ці резолюції, одноголосно ухвалені, будуть переслані президентові Америки Р.Реґенові, державному секретареві А. Гейгові та сенаторам і конґресменам з Массачусетс для втягнення до Конґресового Рекорду.

Закриваючи свято, Володимир Федорів подякував всім виконавцям і учасникам свята, яке закінчилося відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Д-р Іван Дідюк

Парафія в Мейплвуді

У п'ятницю, 22-го січня, група парафіян на чолі з настоятелем церкви Святого Вознесенія в Мейплвуді, Н.Дж., о. Іваном Наконечним о 9-ій год. ранку винесла та поставила на ґанку при вході до церкви на тлі ялинок з різдвяними прикрасами—український і американський прапори.

У неділю, 24-го січня, по Службі Божій відслужено Молебень в намірі українського народу в рідному краї і тут, на поселеннях, та українського уряду в екзилі. У відправленні Молебня взяли участь представники різних світських і військових організацій. З прапорами були молодечі організації СУМ і Пласт, Товариство Прихильників Державного Центру УНР і комбатанти.

Присутня була українська дисидентка Ніна Світлична зі своїм чоловіком і дітьми. Співав хор під керівництвом Л.Харченка. Могутнім співом „Многая літа" для всіх тих, що мучаться по тюрмах і концентраційних таборах, в психушках і на засланні та всім українцям була закінчена відправа.

В українському бюлетені, який виходить при церкві кожної неділі в останньому числі подано обширні звідомлення про День 22-го січня та уривки з 4-го Універсалу.

На прохання місцевого Товариства Прихильників Державного Центру УНР було переведено збірку на потреби ДЦ УНР, за що товариство всім жертводавцям сердечно дякує.

Того ж дня на прохання родини при участі всіх парафіян і гостей, які заповнили церкву, було відправлено Молебень за тяжкохворого Івана Світличного, який тепер перебуває у лікарні м. Ґорноалтайськ. На Молебні була сестра І.Світличного, Н.Світлична з чоловіком і дітьми.

Всі присутні щиро молились за здоров'я невинно покараного совєтським режимом українського патріота, науковця, літературного критика, який довгі роки карається і мучиться в тяжких нелюдських умовах, поза межами рідної Батьківщини Івана Світличного. З побажанням якнайскоршого видужання та висловами співчуття для родини хор і всі присутні проспівали йому многоліття.

К.Степовий

Сиракюзи

Всупереч несприятливій погоді, Свято державности в Сиракюзах відбулося гідно і вдало. У ньому взяли участь усі, кому не байдужа доля нашої близької серцю батьківщини.

Змістовну і вдумливу доповідь із цієї нагоди виголосив д-р Іван Гвозда, голова Відділу УККА. Мистецьку програму почала добре підготовлена група пластунок-юначок виконанням збірної деклямації вірша „Дзвони України" В.Переяславця. Опісля студенти прочитали змісти універсалів та проклямацій. Зміст Четвертого Універсалу прочитав І.Гвозда, а Універсал Директорії УНР про з'єднання всіх українських земель — Ігор Ґоджак. Проклямацію губернатора стейту з нагоди 22-го січня прочитав І.Ґоджак, а Христина Кохан — проклямацію посадника міста Сиракюз і старости повіту Онондаґа.

Місцева Школа Українознавства ім. Л.Українки виступила на Святі з окремою добре підготовленою програмою, що складалася з віршів і музики. Її почала Яруся Дупляк деклямацією „Тобі, рідний краю" В.Ґренджі Донського. Софійка Бутенко заграла на флейті „Гей, у лузі червона калина". Потім „Майдан Софії" деклямували Василь Ільчишин і Христофор Петровський. Юні скрипачки Оксана Дупляк і Галинка Ємець заграли дві пісні: „Розпрягайте, хлопці, коні" та „Засвистали козаченьки". На закінчення шкільної програми Оксанка Дупляк деклямувала вірш „22-ге Січня" Б.Бори.

Після шкільної програми на сценіописувались танцюристи сумівського ансамблю „Одеса" під керівництвом П.Луцишина. У мистецькому виконанні Луки Жабича, довголітнього в'язня сибірських таборів, присутні почули Пролог до „Мойсея" І.Франка.

На закінчення мистецької програми виступив чоловічий хор „Сурма" під керівництвом мгр Марусі Качмар. У його виконанні присутні оплескували пісні „За тебе, Україно" С.Людкевича, „Що то за прапор" О. Плешкевича та „Вставай, Україно" О.Садовського.

Свято державности закінчилось могутнім співом гимну „Ще не вмерла Україна".

У з'вязку зі святкуванням 22-го січня, у місцевій американській пресі в Сиракюзах появились дві статті, згодом лист до редакції, що спростовував неточності у статтях кореспондентів.

Акт підписання проклямації 22-го січня посадником міста Лі Александром показано на телебаченні. Місцевий Відділ УККА зробив усе необхідне, щоб український День державности не пройшов на нашому терені безслідно.

Школа Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах у суботу, 30-го січня, вшанувала 64-ті роковини проголошення Української Держави коротким раннім апелем біля школи і піднесенням американського та українського прапорів. Учні й батьки відспівали при цьому національний гимн.

З огляду на особливо несприятливу погоду, учасники апелю скоро пішли до шкільної залі на учнівський концерт.

Мистецьку програму почали учні садочка збірною деклямацією молитви „Боже великий", а відтак коротке і змістовне слово про ці великі роковини сказав учитель Михайло Середович. Він також проводив програмою.

Окрім точок, з якими учні пописувались на громадському Святі державности, у шкільній програмі взяло участь багато більше учнів. Третя кляса пописувалась у збірній деклямації вірша „Україна" Ганни Черінь, а Данилко Голь деклямував вірш „Любіть Україну" В. Сосюри. Опісля кляси третя і четверта заспівали пісню „О, Україно, о, люба ненько...". „Дзвони України" В.Переяславця виконало троє учнів: Оксана Дупляк, Галинка Ємець і Данилко Шипилявий. У виконанні юних бандуристок — учительки Христини Клюфас і учениці Валі Вертишин — присутні почули дві пісні: „Запорізький марш" і „Взяв би я бандуру".

А ось на сцені вже шкільний хор. Діти, як квіти, красуються у вишивиних блюзочках і сорочках. Хвилюються. При фортепіяні їхня дириґентка, колишня випускниця нашої школи Маруся Качмар. Хор несміло співає „Не сміє бути в нас страху" та „Ми йдем вперед", а відтак почнає національний гимн. Присутні на залі підхоплюють його.

Дивимось на шкільну програму і радіємо успіхом наших дітей та внуків. Багатьом напрошується думка: чи переймуть вони від нас ті світлі ідеали, за які боролись і перемогли борці за волю України 64 роки тому ? — Чи світитиме їм у житті провідна зірка любови до цієї далекої Батьківщини, яку покинули їхні батьки і, в більшості, діди ?

Микола Дупляк

Денвер

Представники української громади міста Денверу з посадником міста з нагоди підписання проклямації в день української незалежности 22 січня, 1982 року, (зліва): Данило Желем (УККА), О. Павло Смаль (українська католицька церква), Леся Коритко, Ева Желем, Дарія Яворівська (СУА), мейор Вілліям МекНиколс, Алла Мосійчук (Пласт), Соня Желем, Мирослав Кальба (ООЧСУ), Володимир Гайдар (Український Клюб), Роксоляна Гайдар і Петро Олексієнко (УНРада). Проклямацію теж видав губернатор стейту Колорадо Ричард Лямм.

Атланта

Губернатор стейту Джорджії Джордж Басбі підписує 3-го листопада 1981 року проклямацію Дня української незалежності у присутності української делеґації.

(В.Боровський).—Приготування до відзначення річниці проголошення української державности почалися ще 3-го листопада 1981 року, коли губернатор стейту Джорджія Джордж Басбі у присутності української делегації під проводом президентки Асоціяції Українців Джоржії Алли Марченко підписав проклямацію Дня української незалежности в цьому стейті. Того ж дня розпочато старання, щоб 22-го січня 1982 року перед будинком Капітолю стейту був вивішений український прапор. Це було пов'язане з поважними ускладненнями, бо це було чимось зовсім новим у Джорджії.

Все ж таки в останній хвилині було отримано повідомлення, що український прапор буде вивішений. Проте через дощ наш прапор, згідно з правилами пошани до прапора, не вивішено. Була тільки зроблена фотографія в канцелярії секретаря стейту, де зфотографовано українську делеґацію з українським прапором. День перед тим повівав там прапор стейту в пошанування пам'яті проголошення української державности, який був вручений українській делеґації на пам'ять про ці подію.

Дня 23-го січня відбувся бенкет у пам'ять проголошення української державности в Шератон готелі, який розпочався в шостій годині вечора. Бенкет започаткував Дмитро Лозинський привітом гостей, а пастор В. Боровський провів молитву. Після вечері президентка АУД представила присутнім д-ра Ніну Караванську, яка була головним і єдиним промовцем. Вона звернула особливу увагу на теперішній стан змагань за відновлення самостійности України.

По закінченні її промови Христя Темпел і Лора Боровська піднесли їй квіти від АУД, а потім її промову зісумував англійською мовою адвокат Боровський.

У мистецькій частині капеля бандуристок „Червона Рута" під орудою Лариси Темпел-Барабаш, а також з участю співаків Ліен Келлі і Д.Лозинського у супроводі бандур проспівали чотири пісні. Таня Бойцун виголосила відповідний до події речитатив у музичному супроводі Л.Темпель (бандура) і її сина Данило (чело).

Закінчено це національне свято молитвою пастора С.Крисалки і відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Тут треба ще додати, що Тереса Лозинська вклала багато праці при організації цієї імпрези.

Присутність д-р Н.Караванської, яка репрезентувала на цьому святі борців за краще завтра свого народу в Україні і за це терплять фізичні і моральні тортути в дикунських совєтських кацетах, тюрмах і психолічницях, була милою і довгоочікувною подією для українців Джорджії.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Пам'яті курінного УПА Максима Скорупського

Дня 30-го грудня 1981 року по тяжкій недузі відійшов у вічність невтомний борець за волю України курінний Макс.

Максим Скорупський народився 15-го серпня 1915 року в селі Антонівцях на Волині. По закінченні народної школи батьки вирішили післати свого сина до середньої школи. Справа не була аж надто простою. Родина велика, поза господаркою гроша заробити ніде, а якщо послати сина до школи, треба оплатити навчання, помешкання та прохарчування. Батько розраховував на Максимові здібності і вірив, що він отримає стипендію. Батько не помилився. Максим здав конкурсний іспит до середньої агрономічної школи Крем'янецького Ліцею в Білокриниці та з відзначенням закінчив її. Відбуваючи агрономічну практику, він мав можливість перебувати у великих маєтках та застосувати раціональний плян господарки, що навчився в школі.

Де б він не перебував, а все своє родинне село Антонівці він уважав найкращим, бо, мабуть, і в цілому світі таких краєвидів і такої краси природи та всього довкілля немає, — говорив мені Максим. І справді, село Антонівці було казковим селом. Під час визвольних змагань у сорокових роках воно було колискою партизанських відділів. На його цвинтарі спочиває чимало героїв визвольної боротьби. Його населення було свідком як величавих похоронів, так і військових парад українського визвольного резистансу.

Село Антонівці пережило всякі лихоліття, але сорокових років не пережило. Червоний окупант вирішив затерти сліди визвольної боротьби та її історії. Бож як він міг простити те, що Антонівці в підсовєтській дійсності були однією із баз українського визвольного резистансу, які перетривали найдовше. І тому в 1948 році совєти мешканців його вивезли в тайгу Сибіру, село зруйнували, а на місті його засадили посадку, щоб виріс ліс. Так влада розправилася зі селом Антонівці та його мешканцями.

Покійний Максим хоч і любив природу і вибрав фах агронома, одначе це його не задовольняло. Його чарував пієтизм борця-вояка. Він не раз згадував, що волі народові ніхто не дасть і просити її є зайвим, за неї треба боротися і пролити таки свою кров. Ця альтернатива його штовхала до подвигів. Він знав, що український нарід пролив чимало крови, але волі навіть на далекому обрії ще не видно, одначе, не покидала його віра, що при добрій конюнктурі її можна здобути зброєю та українським військом. І не диво, що Максим потонув у вирії визвольної боротьби в 40-их роках. Бож в тих роках назріла потреба, коли треба було змірятися з двома окупантами та помститись за кров тисячів вимордованих і розстріляних братів та сестер нашого народу. Був це момент, коли треба було показати, що ми не раби, карка гнути не будемо і ласки та помилування у ворога не проситимемо.

Хто ж такий Макс, який став курінним УПА? Пише св. п. О.Жданович в вступному слові у спомині св. п. М.Скорупського „У наступах і відступах": „Це представник молодого покоління, що виросло на ґрунті, переораному Національною Революцією 1917 років. Представник покоління, збудженого тією Революцією, покоління, що підсвідомо відчувало своє покликання довершити батьками недовершене".

Максим мав вроджені військові здібності. Його відвага, розсудливість, швидка орієнтація в положенні були прикметами, якими небагато старшин могло в той час похвалитися. Ті прикмети командира в партизанській боротьбі були запорукою виграних боїв, вони мобілізували і духово підносили престиж і боєздатність кожного індивідуального стрільця. Ось чому Максим скоро осягнув пост курінного в системі УПА. Макс хоч і вимагав дисципліни і послуху у своїх підлеглих старшин, але водночас він був другом кожного стрільця, бо він знав, що кожний з них був готовий так, як вмів, боронити свою батьківщину і готовий за неї віддати своє життя. М.Скорупський присвячував багато уваги вишколові і вважав, що краще пролити піт при вишколі, ніж кров з браку засвоєння фахової поведінки під час бою. Блискавичне маневрування в тактиці партизанської боротьби було основою виграних боїв. Дотик ліктя рукава шинелі в оборонному становищі зв'язує людину не тільки спомином з часів боротьби, а чимось багато сильнішим. Зв'язує побратимством до кінця життя. Таких побратимів Максим мав багато.

Опинившись на еміграції, Максим не відійшов від мрії, задля якої залишив Антонівці та батьківську хату. Не заломився і не розчарувався тоді, коли прийшлося залишити свій автомат. Так, він став цивільною людиною, але тільки назовні, а в душі він завжди був військовиком, і таким він відійшов. Лишив він по собі спомин з визвольної боротьби 40-их років та незакінчену працю як аналізу змагань того ж періоду. Він уважав, що історія боротьби мусить бути написана в правдивому світлі, байдуже, чи вона в сучасну пору є корисна для нас чи ні. Історія визвольної боротьби в правдивім світлі потрібна для пийдешніх поколінь, які будуть мати можливість довідатись, як за волю свого народу боролись їхні батьки та діди і в чому вони помилялись. На жаль, тяжка недуга не дала йому змоги докінчити цю цінну працю.

У пам'яті його друзів Максим залишився революціонером Ольжичевого зразка — „В шинелі сірій вмерти від гранати". Таким революціонером він був і хотів вмерти від ґранати на рідних землях, але доля подиктувала щось інше. Його гідні уваги подвиги, любов до батьківщини та висока вояцька мораль нехай буде для нас дороговказом.

В.Станиславів

Увага! Увага!

МАТУРИСТИ ГОЛОВНОЇ ҐІМНАЗІЇ 1937 Р.

Приготовляємо Стрічу

Подавайте свої адреси і пишіть до:

Prof. B. T. Zalucky

10402 Glenmore Dr. • Adelphi, Md. 20783

НА МНОГІ ЛІТА ВЛАДИКО!

Патріярхові і Главі
Помісної Української Католицької Церкви
Блаженнішому Верховному Архиєпископові
Митрополитові-Ісповідникові Віри

ЙОСИФОВІ Кардиналові СЛІПОМУ

в 90-ті роковини народження, найщиріші побажання Божої опіки й допомоги у всіх починах на добро Української Церкви й Рідного Народу

пересилають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ 47-го ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ Ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

та залучують скромний дар любови в сумі 200.00 долярів.

Злучуючися духовно з нашими паломниками, які особистою присутністю у Римі звеличатимуть роковини — ювілеї

Їх Блаженства

Патріярха Йосифа

у день 17-го лютого

Многая Літа
ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ!

З нагоди святкувань, складаємо наш Дар Любови 500.00 долярів на Патріярший Фонд.

ВІРА І АНТІН ШУМЕЙКО та ПРАЦІВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
КОБАСНЮК ТРАВЕЛ ІНК., НЮ ЙОРК

ДЕБЮТАНТКИ 1982 РОКУ

ДЕБЮТАНТКИ 1981 РОКУ

Оля Ходоба
Woodhaven, N.Y.

Андріянна Ольга Гаврилюк
Silver Spring, Md.

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

ДЕБЮТАНТКИ 1982

Субота, 20-го лютого 1982 року. Прегарна заля Grand Ball Room, Hotel Roosevelt, Madison Avenue & 45 Street, NEW YORK, N. Y.

Гратимуть дві оркестри: **Б. ГІРНЯКА І „ВОДОГРАЙ"**

Комітет Вечерниць „Червоної Калини" з гордістю представляє громадянству цьогорічних дебютанток, якими займається п-і Іванка Ганкевич.

Аранжером є п. Орест Кебало, член Пластового Загону „Червона Калина". Цьогорічний Комітет під головуванням д-ра Волтера Стека складається з представників 3-ох організацій: Видавництво „Червона Калина", Координаційний Комітет Українсько-Американських Ветеранів та „Пластовий Загін „Червона Калина".

Віримо, що громадянство, як завжди бувало, причиниться своєю участю до успіху справді традиційних Вечерниць „Червоної Калини".

КОМІТЕТ ВЕЧЕРНИЦЬ „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

Ліза Набока
Astoria, N.Y.

Мелася Соневицька
New York, N.Y.

Ксеня Зелик
New York, N.Y.

Джіна Томаселлі
Forest Hills, N.Y.

Галя Худик
New York, N.Y.

Світляна Войціцка
New York, N.Y.

Лариса Певна
Kew Gardens, N.Y.

Наталія М. Мощюк
Bronxville, N.Y.

Христина Анна Івашко
Flushing, N.Y.

Тамара Самохвал
New York, N.Y.

Наталка Савчук
Kerhonkson, N.Y.

Ніна Гуменюк
Woodhaven, N.Y.

Донна Марія Лопатинська
New York, N.Y.

Христя Васильців
Bronx, N.Y.

Катруся Мотря Турчин
North Haledon, N.J.

Рома Слободян
Kerhonkson, N.Y.

Роксоляна Савчук
Kerhonkson, N.Y.

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 4 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО
ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ЇХ БЛАЖЕНСТВУ ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ СЛІПОМУ

З нагоди 90-тої Річниці з Дня Народин і 65-Ліття Священства, Ісповідникові Віри, Голові Помісної Української Католицької Церкви, Їх Блаженству Патріярхові і Кардиналові ЙОСИФОВІ.

Складаємо найщиріші побажання:

Нехай Вселаскавий Господь благословить Їх Блаженство довгим віком, здоров'ям, об'єднати всіх в помісності та закріпити Патріярхат Української Католицької Церкви. Дай Боже діждатись святкувань 1000-ліття Християнства Українського Народу.

НА МНОГІ і БЛАГІ ЛІТА НАШ ПАТРІЯРШЕ!

За Управу:

голова **Роман Ярош** — секретар **Іван Дзівак**

ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО-ВІДДІЛ в ГАРТФОРДІ
запрошує громаду Нової Англії на

СВЯТКУВАННЯ 90-ЛІТТЯ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

що відбудеться в НЕДІЛЮ, 7-го БЕРЕЗНЯ 1982 р. в Гартфорді, Конн. при 125 Ведерсфілд Аве. в парафіяльних приміщеннях церкви св. Михаїла.

В програму святкувань входить:

1. АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА — год. 11-та перед пол.
Преосвященний Владика ВАСИЛЬ

2. К О Н Ц Е Р Т — год. 1-ша по пол.
Участь беруть:
Преосвященний Владика Василь, Лідія Крушельницька, хори з Гартфорду і Ню Брітен, молодь з Ню Гейвен.

3. Б Е Н К Е Т — по концерті.

Квитки вступу на концерт і бенкет 15.00 дол. від особи можна замовляти у **Ольги Платош-Стеткевич**, тел.: 233-7934.

СВЯТКОВИЙ КОМІТЕТ

У 90-річчя Уродин
вітаю Блаженнішого

Патріярха Йосифа

і бувшого Ректора Богословської Академії у Львові.
З цієї нагоди складаю 500.00 долярів на Патріярший Фонд.

ТАРАС ВАНЧИЦЬКИЙ, Маямі Біч, Флорида

Стейтовий Комітет у Ню Джерзі
ВІДЗНАЧЕННЯ УРОДИН ПАТРІЯРХА ЙОСИФА
повідомляє
Всечесне Духовенство і всіх Мирян в Українських Громадах Ню Джерзі,
що, за благословенням Їх Високопреосвященства
МИТРОПОЛИТА СТЕФАНА СУЛИКА,
при співучасті громадських установ і організацій та відділів Українського Патріярхального Товариства
відбудеться

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

У ПОКЛОНІ БЛАЖЕННІШОМУ ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ
з нагоди Їх 90-ліття

в неділю, 14 березня 1982, в год. 4-ій попол.

KEAN COLLEGE WILKINS THEATRE
(Rte. 82) Morris Avenue, Union, N.J.

Програму концерту виконають:
Всесв. **о. митрат Маріян Бутринський із Чікаго, Зірка Дерлиця, Аня Дидик, Андрій Добрянський, д-р Юліяна Осінчук** і чоловічий хор **"Прометей"** із Філядельфії під керуванням **Михайла Длябоги.**

Квитки в ціні дол. **10.00, 8.00 і 6.00** набувати в крамниці "Дніпро", 698 Санфорд Аве., Нюарк, Н. Дж. і в членів управ відділів Українського Патріярхального Товариства.

Чистий дохід із концерту призначений на **"Дар Любови Патріярхові"** від українців стейту Ню Джерзі.

До численної участи в концерті запрошує Комітет.

У зв'язку з Концертом появиться пропам'ятна книга з матеріялами про Блаженнішого Патріярха. В книзі будуть поміщені також привітання й побажання для Достойного Ювілята від установ, товариств, організацій, підприємств і від поодиноких осіб. Замовлення просимо висилати не пізніше 20 лютого 1982 на адресу:

Mr. Wasyl Hnatiw, 78 Mountain View Place
Newark, N.J. 07106 (Ph.: 201 / 374-2574)

У замовленні слід подати ім'я (імена) та прізвище замовляючого чи назву організації, адресу, текст привітання чи побажання (або згоду на те, щоб текст уложив Комітет) і розмір площі. До замовлення слід долучити належність у висоті: дол. 100.00 за цілу сторінку, 50.00 за пів сторінки, 25.00 за чверть стор., 15.00 — за одну восьму сторінки, або 10.00 дол. за поміщення прізвища в колонці. Чеки просимо виставляти на St. Sophia Rel. Ass'n.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ!

Чи Ви вже склали свою пожертву на допомогу загроженим голодом, холодом і недугами братів і сестер українців у Польщі? Передайте її негайно на руки Вашого о. Пароха, секретаря Вашого Відділу, або перешліть на адреси:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
815 N. Franklin Street
Philadelphia, Pa. 19123

Пластова станиця в Баффало вшанувала світлу пам'ять Сірого Лева

Не вірте, що його нема,
Він був, він є, він буде жити...

Кожного року з кінцем січня члени пластової Станиці в Баффало вшановують світлу пам'ять першого Начального Пластуна, колишнього члена їхньої станиці проф. Северина Левицького Службою Божою та панахидою. Рівнож кожного року відвідують могилу Сірого Лева учасники чотирьох пластових таборів на Новому Соколі, складаючи дубовий вінок з китицею польових квітів.

В цьому році, в неділю, 31-го січня, хоч погода особливо була непривітна, вітряна, а снігова метелиця небезпечно утруднювала їзду автами, —церква Пречистої Діви Марії наповнилася вірними, лавки заповнилися пластовою молоддю та членами пластового Сеніорату. Це прийшли пом'янути Сірого Лева колишні „діти", які знали його за життя, коли він працював і перебував з ними в пластовій станиці, на пластовій оселі „Новий Сокіл".

Під час Служби Божої вперше у цій церкві прогоміло із пластових уст мелодійно-настроєве пластове „Отче Наш", а кінцева жалобна пісня панахиди — „Вічная пам'ять", що зворушує серце до сліз, будила ще такі недавні живі спогади про Начального Пластуна, спогади про спільні переживання у пластовій праці.

Відразу по панахиді в шкільній авдиторії відбувся короткий Апель, яким проводив зв'язковий ст. пл. Мирон Стасюк. На гуцульському килимі висіли позолочена пластова лілея та портрет Сірого Лева, в підніжжі була велика клепсидра, засвічена лямпада з китицею червоних гвоздиків та синьо-жовтий прапор.

Під звуки маршу внесли пластові юнацькі прапори і смерековий вінок з китицею червоної калини. Вінок із смерек з Нового Сокола після Апелю відвезено на могилу Сірого Лева.

По однохвилинній мовчанці всі проспівали пісню „Ой, Морозе, Морозенку", яку Начальний Пластун, відчуваючи свій відхід на Вічну Ватру, перед смертю просив заспівати в часі майбутнього похорону.

Пластун розвідник Михайло Самотовка з відчуттям прочитав вірш О.Кобця „На смерть Начального Пластуна—Сірого Лева". Слово про Сірого Лева виголосив станичний пл. сеніор Ярослав Пришляк, у якому він сказав, що згадуючи світлу постать Сірого Лева, приріkаючи над його могилою крокувати дальше певною ходою у пластовій школі виховання і самовиховання, 20 років після його смерти, ми знаємо і відчуваємо, що своїм духом залишився він посеред нас і залишив нам світлий приклад його безперебійної праці, вірности та любови до великої пластової ідеї, любови до Бога, до українського народу, любови до України. За ці 20 років виросло нове покоління, яке в пластових рядах продовжує пластову виховну працю по пластових домівках, таборах і пластових вишколах. Це покоління і попереднє, здобуваючи у вищих школах фахове знання, сьогодні стає професіоналістами: інженерами, лікарями, науковцями тощо; воно дає великий вклад у розвиток українського життя у новій дійсності. Багато з них саме вийшли з рядів пластової організації, яка їх навчила заповітів Сірого Лева.

На закінчення всі присутні створили велике коло, співаючи тихо „Ніч вже йде"; вміжчасі станичний виголошував прізвища тих членів пластової станиці, які відійшли на Вічну Ватру. Це були: пластовий виховник пл. сен. Адам Антонишин; визначна виховниця, член Головної Пластової Ради лікарка пл. сен. Богданна Салабан—Ганьц; дружина співосновника Пласту професора Івана Чмоли—пл сен. Ася Чмола; визначний виховник член Головної Пластової Булави, довголітній станичний проф. пл. сен. Олександер Бережницький, і внук Сірого Лева інж. Борис Криницький. Так скромно, але тепло та зворушливо пластова Станиця та громадянство Баффало згадали покійного Першого Начального Пластуна—Сірого Лева—проф. Северина Левицького.

Братчик Славко

Ю. Бадзьо...

(Закінчення зі стор. 1)

яка визначає зміст совєтського народовладдя і мусить бути єдиним критерієм у тлумаченні ст. 62 КК УССР.

Темою інкримінованих мені текстів, мотивами і метою створення їх, патосом їхнього змісту є захист законних прав і актуальних інтересів українського народу, соціяльної, політичної і національної рівности народів СССР, соціялістичної демократії, демократичного шляху розвитку совєтського суспільства, гуманних взаємовідносин між людьми й народами. Репресувавши мене, відповідні органи влади і службові особи продемонстрували свою ворожість до української нації, розвінчали себе як зрадників ідеалів Жовтневої революції, демократії і гуманізму.

Продовженнєм злочинного ставлення до мене з боку політичної влади є вилучення в мене працівниками КҐБ копії судового вироку та відмова повернути її мені, не зважаючи на мої численні звернення з відповідним проханням до Прокуратури УССР та СССР.

З нагоди 2-ої річниці мого арешту оголошую триденну голодівку протесту проти незаконного засудження мене, проти національного гноблення українського народу, проти партійно-державної політики великодержавного шовінізму, проти порушень в СССР прав людини і права націй на самовизначення. Початок голодівки — 25 квітня ц.р.

22.04.81
Концтабір 385/3-5, Барашево, Мордовська АССР."

(За цей лист його позбавили особистого побачення. Листа, як наклепницького, адресатові не передали, адміністрація табору його затримала).

З російської публікації в „Материалах Самиздата" No4525 переклала Надія Світлична.

КЕРГОНКСОН ВШАНУЄ ПАТРІЯРХА

Кергонксон, Н.Й. (С.Б.). — Місцевий Відділ Українського Патріярхального Товариства запрошує на відзначення 90-ліття Патріярха Йосифа. Святкування відбудуться з неділю, 21-го лютого, в церковній залі після Богослуження.

Святкову доповідь виголосить інж. А.Бук. У мистецькій частині виступить церковиний хор під диригентурою д-ра О.Волянського і учні української школи у спільній деклямації.

ПОДЯКА

Складаємо щиро-сердечну подяку

ВП. П. Д-рові Ярославові Яримовичеві

за Його сумлінний і дбайливий догляд, за Його кожночасну готовість поради, та за Його високо-кваліфіковану лікарську поміч і опіку, нашій Невіджалуваній

ДРУЖИНІ І МАМІ

бл. п. ІРЕНІ РУБИЧ

у Її тяжкій недузі.

З висловами глибокої вдячности —
МИХАЙЛО РУБИЧ
РОМА і ВАСИЛЬ САЛЯК

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 19-го лютого 1982 року, о год. 7-ій веч.

Інж. РОМАН КОБРИНСЬКИЙ

„До фйордів Норвегії"

враження з поїздки до скандинавських країн.

ПРОЗІРКИ: Копенгаґен, королівські замки, Стокгольм, кораблі Вази, скульптури Міллеса, Турку, Гельсінки, Осльо, музей вікінґів, парк Віґеляндa, Тромсо, фйорди Норвегії, Берґен і інші міста побережжя.

ВІДОЗВА

Дорогі Батьки й Матері української молоді!

Перед Вами стоїть питання, до якого „гайскулу" післати Вашого сина чи Вашу доню, щоби запевнити їм набуття потрібного для них знання, а при тому захоронити їх перед деморалізуючими та винародовлюючими впливами теперішнього світу, даючи їм виховання в українському та християнському дусі.

Українці Ню Йорку та околиці є в щасливому положенні, бо від кільканадцяти літ існує на терені Ню Йорку єдина на сході Америки українська середня школа — „гайскул", — а це Академія св. Юра, яка саме в тій цілі була основана, щоб дати українській молоді потрібне їй знання та виховання в українському та християнському дусі.

Академія св. Юра знаходиться в дуже доступному для цілого Великого Ню Йорку й околиці місці, куди легко можна доїхати підземкою чи автобусами.

Вона міститься в прекрасному будинку, що його збудувала українська громада міста коштом понад два мільйони долярів з метою, щоби ця будівля служила для цілей нашої молоді. Двері до неї відкриті не тільки для синів та доньок членів парохії св. Юра, але для всієї української молоді Ню Йорку та околиці.

Академія св. Юра — це, в опінії урядових шкільних властей, одна з кращих середніх шкіл — „гайскулів" — на терені Великого Ню Йорку. Для випускників цієї школи відкриті двері до найкращих університетів та коледжів Америки.

Програма навчання Академії св. Юра дуже багата. В неї входить також навчання предметів, що за них дають кредити університети та коледжі. Це дозволяє студентам Академії св. Юра здобути навіть 27 університетських чи коледжівських кредитів вже на лавці Академії св. Юра. Це незвичайно корисна річ.

Навчання та дисципліна в Академії св. Юра стоять на високому рівні, про що може свідчити хоч би той факт, що великий відсоток студентів Академії св. Юра стають членами National Honor Society.

Академія св. Юра має різного роду культурно-мистецькі заняття. Зокрема багато уваги присвячується різним родам спорту, а спортові дружини Академії св. Юра часто здобувають перевагу над дружинами інших шкіл.

Та головна річ ще в тому, що Академія св. Юра присвячує багато часу на навчання предметів українознавства та релігії, виховуючи молодь на вірних синів та доньок української Церкви та українського народу.

Тому немає для української молоді кращої школи як Академія св. Юра в Ню Йорку, де серед рідного середовища, у рідному християнському та українському дусі можна набути потрібне знання та чисте українське й християнське виховання.

Громадський комітет шкіл св. Юра в Ню Йорку

о. Патрикій Пащак, ЧСВВ,
протоігумен

с. Моніка, ЧСВВ,
директор Академії св. Юра

інж. Любомир Зєлик
голова Громадського Комітету

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів і Знайомих, що після довгої і тяжкої недуги, упокоїлася в Бозі, 9-го жовтня 1981 року, на 76-му році життя в Маямі, Флорида

моя Найдорожча МАМА і Найдорожча ПРИЯТЕЛЬКА

бл. п.

МАРІЯ НОВАК-СИМЧУК

з дому МИКИТЮК

учителька з Коломиї, також вчила в школі Українознавства в Трентоні, Н. Дж.

У глибокому смутку:

донька — ІРИНА НОВАК
брати:
СЛАВКО з дружиною ЯНІНОЮ
ІГОР з дружиною СОНЕЮ
БОГДАН
тета — НЕЛЯ БІЛЕЦЬКА-ГАРЕС

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в дні 9-го лютого 1982 року в Яворові, Україна, упокоївся в Бозі, на 87-му році свого трудолюбивого життя,

наш Найдорожчий

БАТЬКО, ТЕСТЬ, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

СЛ. П.

РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ

б. довголітній вчитель і директор народніх шкіл в Мохначці Вижній на Лемківщині й у Яворові.

ПОХОРОН відбувся в Яворові, Україна. ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ відбулися в понеділок, 15-го лютого 1982 року, в церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж.

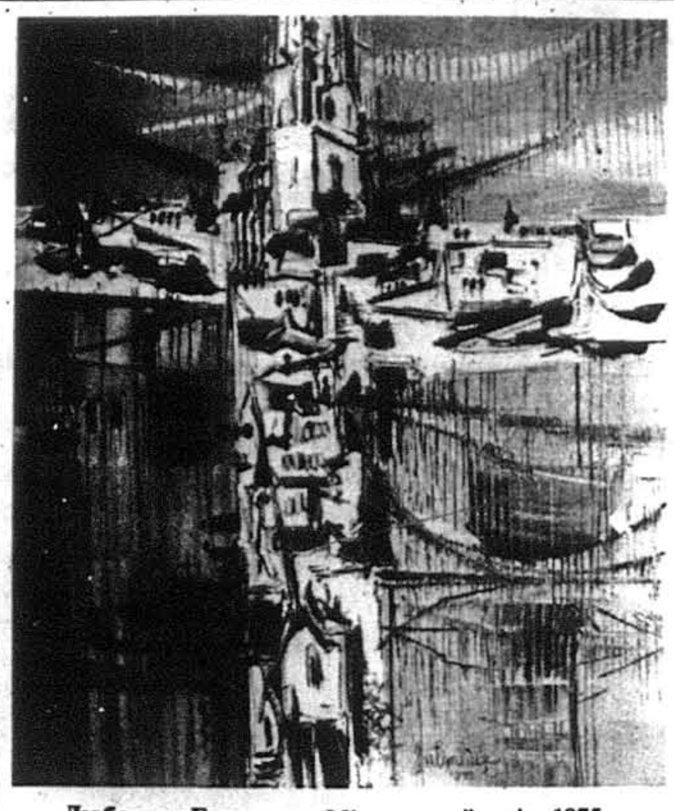
В глибокому смутку:
дочка — МАРІЯ ГОРОДИСЬКА з чоловіком ЗЕНОНОМ
дочка — ЛІДА з чоловіком в Україні
внуки — БОГДАН, РОМА І ЗЕНОН в Україні
РОМАН ТАРАС ГОРОДИСЬКИЙ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ в ЗСА
правнуки — АНДРІЙКО І ЛАРИСА ГОРОДИСЬКІ в ЗСА

„І так із щоденного..."

(*Продовження зі стор. 2*)

мої громади, це її розбудова, це просто запевнення її існування, її життя.

У цьому числі „Терему" поміщено рецензії, інтерв'ю, статті та есеї знавців мистецтва, здебільшого літераторів і малярів, як Василь Барка, Богдан Бойчук, Едвард Козак, П'єр Ембер, Джан Гесс Майкел, Андре Вебер, Франсуа Плюшарт, Іван Заяць, Юрій Дивнич-Лавриненко, Микола Кузьмович, Юрій Соловій, Орест Слупчинський, Лідія Смик, Катерина Штуль та Святослав Гординський. Їхні статті — це переважно передруки рецензій із журналів і газет („Свобода"; „Сучасність"; „Журналь де Ль'Аматер Д'Арт", Париж; „Америкен Артіст", Ню Йорк; „Овид"), але тут теж поміщено статті, інтерв'ю та есеї, спеціяльно призначені для випуску цього числа. І не зважаючи на те, що кожен із авторів статтей зупиняється на різних періодах творчости, розглядаючи їх крізь свою індивідуальну призму — всі матеріяли гармонійно сходяться в одному: на підкресленні неповторного і оригінального Гуцалюкового таланту і на сповненій вітальности його творчості, де іноді її полотна відкриваються відважним гарячо оранжевим мазком, а інколи — спокійно-сріблистим.

Любослав Гуцалюк: „Місто-хрест", олія, 1975

Та найкраще про це висловилися автори есеїв у цьому журналі; ось кілька уривків із їхніх писань. Василь Барка в есеї „Метрика візії" пише: „Часто тепер відновлюється одна з ознак готичности, мистецька візія, в її дусі! — має обриси, що продовження їх основного пориву підводить до вічности неосяжної височини духовного світла.

Немало картин в сучасному малярстві мають фрагменти цього видіння, але рідко зустрінеться такий догранично чіткий у його ясності рисунковий стан — у тому ряді, як в стилі Гуцалюка: тут розкрився в розкладах омузиченого метрикою письма".

А Франсуа Плюшарт у закінченні своєї рецензії п. з. „Гуцалюк вибрав радість" передає питому рису творчости Гуцалюка, схарактеризувавши її ось цими словами: „Світло ніколи не забувається у цій гармонії кольорів, воно присутнє всюди. Воно зм'якшує колір і матерію, воно дає великі акценти полям і рівнинам, що є віддзеркаленням почувань мистця. І так із щоденного — Гущалюк вибрав радість".

Андре Вебер, захоплений вітальністю Гуцалюкової творчости, в своїй рецензії п. з. „Гуцалюк вразливий на тонкощі життя і природи" пише: „Він є мистцем світу на висоті людини. Він уклав пакт з красою, ритмом, поетичними оркестраціями і з благословенням. Ми любимо його твори, позначені оригінальністю, внутрішнім напруженням, вітальністю і особливим промінюванням..."

А Едвард Козак у нарисі п. з. „Про Гуцалюка", згадуючи свою першу зустріч з мистцем у зорганізованій колись Сергієм Литвиненком малярській школі в Мюнхені, каже таке: „В графіці, як у малярстві, Гуцалюк завжди непосидющий, нервовий, завжди невдоволений, завжди в пошуках за чимось новим.

Про Гуцалюка можна б сказати: коли інші мистці малюють, то Гуцалюк не малює — він горить..."

Цих кілька поданих уривків — це тільки малий натяк, тільки невеличка частина з написаного про Гуцалюкову творчість у цьому журналі.

Від першої індивідуальної виставки Гуцалюка в Парижі — велика просторінь часу, але ж і велика просторінь його праці. Відтоді одна за одною відкривалися виставки його праць — в Парижі, Міляно, Ню Йорку, Торонто, Вінніпеґу, Дітройті, Чикаґо — в різних містах американського і европейського континентів. Горіла праця у руках мистця, швидкими рухами заповняла полотна його шпахтля — народжувалися картини за картинами різноманітного змісту і винахідливої техніки, з виразною індивідуальною печаттю його творчости — збагачуючи ґалерії і музеї світу, приватні доми, захоплюючи глядачів то своїми стрункими ґотичними лініями, то ніжною круглавістю форм, передаючи тепло і особливу світляну промінність.

За Любославом Гуцалюком сьогодні — понад дві тисячі картин: олії, акварелі рисунки, портретні ескізи — здебільшого мілкі краєвиди. Мистець теж оформив чимало збірок поезій, збагатив приватні колекції бібліотек своїми екслібрісами, поміж ними — два, які належать його дружині Ренаті та його синові Яремі, що їх репродукції можна побачити у цьому числі.

Передо мною зарисовується чітко один фрагмент, пов'язаний із Гуцалюковою творчістю, що увидатнює його риси як творця картин і як людину: ось це він, Любослав Гуцалюк, під час показу малювання картин стоїть перед мольбертом. У руці в нього шпахтля і він, пригнувшись до мольберта, швидкими мазками наводить на полотно зариси ще одного свого твору. Хвилинами — він всеціло біля картини, ніби спаяний з нею, ніби поміж ними немає ніяких меж. Хвилинами він відривається від праці, щоб відповідати глядачам на питання. На один із запитів, що він у цій хвилині замислив малювати, він, усміхнувшись, відповідає, що покищо він сам не знає, куди заведе його шпахтля...

Тим часом на полотні чимраз виразніші зариси, виринає начебто будівля. Але майстер знову покидає полотно, щоб пояснити глядачам техніку малювання картини, а там — розповідає про свої переживання під час творчого процесу, говорить про своїх учителів, про його особливе замилування у пейзажах Франції.

І знову мистець повертається до мольберта: полотно насичується, говорить барвами. Коли він час від часу переводить зір на глядачів — у його очах мигне щось як молодеча витівка, від якої еманує особливий чар. І раптово затрачуєш дійсність: здається, що перед мольбертом — не великий майстер шпахтлі, а лише людина — усмішка якої з такою силою розсвітлює полотна, що від неї постають оті соняшні, хвилюючі картини.

Це — про мистця.

Повернувшись знову до тематики самого журналу „Терем", можна сказати, що він є одним із небагатьох вартісних видань, який увидатнює і закарбовує у пам'яті читача духове багатство, всю красу, притаманну не тільки сучасному, але ще придавній культурі українського народу, щобільше — він промощує дорогу її творцям.

Зацікавлені набути це число журналу — в ціні 8 долярів, можуть його замовляти, написавши на адресу: Ukrainska Knyharnia, 4340 Bernice, Warren, Mich. 48091; Телефон: (313) 754-0576.

Під кличем єдности і братерства почались в Австралії святкування 70-річчя Пласту

Як відомо, Український Пласт у діяспорі святкує врочисто 70-річчя свого оснування. Головними частинами святкування будуть т.зв. Ювілейні Пластові Зустрічі (ЮМПЗ) по усіх континентах, де існують пластові з'єднання і де це буде можливо.

Святкування почалось уже першою такою Ювілейною Зустріччю в Австралії в часі від 24-го грудня 1981 до 3-го січня 1982 року на пластовій Оселі „Сокіл" біля Мельборну. На цю Зустріч прибув з Америки Начальний Пластун Юрій Старосольський, як представник усього пластовства світу.

Пластова Оселя „Сокіл", віддалена від Мельборну яких півтори години їзди автом, положена серед евкаліптових лісів і австралійських „бушів" на великій площі, на якій зеленіють великі вже сосни, засаджені пластунами після купна посілости для прикраси і для тіні. Довкруги на площі стоять ужиткові будівлі, велика їдальня під дахом, кухня, шпиталик, новий будинок Управи та дві нові хатки - „колиби" для новаків. А довкруги між деревами поляни на підтабори: юнацькі, старшо-пластунські та сеніорські. Далі вдолині — новий великий „олімпійський" басейн.

На цю оселю з'їхались уже 24-го грудня пластуни зі станиць Мельборн, Аделяїда, Сидней, щоб розміститись по своїх підтаборах, поставити шатра і бути готовими.

Другого дня, рання трубка, що звучала через гучномовець, скликала усіх на першу загальну збірку і на офіційне відкриття Зустрічі в восьмій годині. Молитва, перший звіт комендантові Богданові Бриндзі і Начальному Пластунові; перший наказ, і прапори, що пішли вгору на машти: австралійський, український, прапор Зустрічі і знам'я Начального Пластуна.

До Збірки стало понад 420 учасників, найбільше досі число в будь-якому таборі в Австралії. Літня погода була ласкава, настрій - бадьорий, пластовий.

Почалась програма дня; багата, добре зорганізована. Ще треба було докінчити ставити брами, прикрашувати підтабори, але вже відбувалися гутірки, прогулянки (найдовша триденна для старших юнаків), підготови до показових виступів, співів і, очевидно, ватри та новацькі вогники.

У неділю, 27-го грудня, відбулося посвячення нових новацьких „колиб" та будинку управи отцями обох віровизнань з Владикою Прашком на чолі, при участі великої громади гостей. А завершенням Зустрічі був так званий „Показовий День" в суботу, 2-го січня 1982 року, знову ж із участю Владики та численних гостей. Почали його дві Служби Божі обох віровизнань (між іншим, число православних пластунів в Австралії відносно значно більше ніж наприклад, в Америці). Згодом — дефіляда перед прапорами, почесними гостями і Проводом Пласту з Начальним Пластуном, який теж промовляв, вручення відзначень і підвищень і зворушливе іменування Начальним Пластуном Андрія Ростека з Аделяїди другим в Австралії Гетьманським Пластуном Скобом. По полудні відбулися дуже вдалі покази прецизійного впоряду, гімнастики, веж та дуже експресивне виведення юнацтвом великої символічної „Сімдесятки" на середині площі. Під вечір, над басейном, зібрались знову усі учасники й численні гості (в тому, очевидно, передусім щасливі батьки) на спільну Прощальну Ватру: була вона сповнена поважного й веселого, а передусім — пісень, від стрілецьких почавши, яких австралійські пластуни, на славу їм і учителям знають особливо багато.

А потім знову збірка на площі, останній звіт комендантові Зустрічі Богданові Бриндзі, останній наказ, остання молитва, останнє спущення прапорів і — останнє „Розхід"!

Вуглики з Ювілейної Ватри і прапор Зустрічі передано Начальному Пластунові для чергової Ювілейної Зустрічі в серпні 1982 року на „Вовчій Тропі". Там знову розгориться Ювілейна Ватра з цих австралійських вугликів, як продовження першої, а прапор ЮМПЗ піде знову вгору.

ЮСТ

Розваговий вечір в Ню Йорку

В нашому Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку маємо щоп'ятниці різні-презрізні виступи на різні-презрізні теми. І літературні, і мистецькі, і хори, і музичні доповіді, і сольові виступи, і рецитації, і описи подорожів, і цікаві спогади з давніх літ і багато-багато інших. Всі ці п'ятницеві вечорі публіка сприймає дуже радо, доказом чого є повні залі слухачів.

Не є легко змонтувати всі вечорі, компонувати і писати оголошення, і, на випадок, якщо хтось з прелеґентів з якихось причин не явиться, треба конечно заступити. Ту всю процедуру і гризоту дуже добре знає наш незаступимий імпрезовий референт артист сцени Степан Крижанівський. Не знаю, чи наш Клюб дав би раду без нього.

Дня 15-го січня 1981 року ми мали дуже оригінальний розваговий вечір.

Обдарували нас артисти українських театрів: Іванна Климовська-Язичинська і Ярослав Климовський - сатиричні поезії. Хто не знає артистки Язичинської з її виступів, з преси, дуже влучні і незвичайно добре дібрані монологи! Вона порадувала нас трьома монологами: „На тему мовознавства - (ономастика) дуже актуальна річ"; „Мужчина з апетитом" та „Зі свого досвіду". Вона знаменита у своєму викриванні комізму завжди в живій сатиричній формі та дотепних підмічень наших буднів; попадається всім. Артистка Язичинська — гумористка високої кляси і її можна слухати без кінця. Свої монологи вона пише сама і тому так природно виконує. На конкурсі СУА дістала як гумористка другу нагороду. З великим успіхом виступала в Каліфорнії, Англії і Бельгії.

Її перший виступ в нашім Клюбі був надзвичайно успішний. Публіка сміялася до сліз і не хотіла випустити артистки зі сцени. Рівнорядним партнером і конферансьє був її чоловік Я. Климовський, який читав дуже добрі і актуальні сатиричні поезії. Він довгі роки був актором і також адміністратором українських театрів в Галичині.

Виступи І. Язичинської завжди вносять сальви сміху та довготривалі оплески. Її книжку під заг. „Як сміх лунає, біда втікає" присутні дуже радо купували, а авторка не менш радо їх підписувала.

Симпатичне вокальне тріо Осередку СУМ-А „Черемшина", в складі Марійка Кінь, Бриґіда Заяць і Галя Блага, відспівало кілька пісень, за які публіка дякувала їм довготривалими оплесками. При фортепіяні — Юрій Фурда.

Ольга Соневицька

Надісланий нам додаток про виступ тріо „Черемшина" помилково появився у дописі „Пластова Станиця в Ню Йорку...", „Свобода" 10-го лютого ч. 26 цієї ж авторки. — Ред.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛЮТОГО 1982 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Свобода 25 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 5:30 веч. у приміщенні Головної Канцелярії УНС, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. Після звітувань і вибору урядників на 1982 р., відбудуться місячні збори, на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься прибути численно. — Управа.

СУБОТА, 20-го ЛЮТОГО 1982 р.

Торонто, Канада. Річні збори Т-ва ім. Митр. А. Шептицького 408-ий Відд., о год. 3-ій по пол. в залі церкви св. Покрови при вул. Leeds. На зборах буде вибір делеґата на 30-ту Конвенцію УНС. Просимо всіх членів прибути. — о. д-р Стасів, гол., Люба Курман, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛЮТОГО 1982 р.

Філядельфія, Па. Річні збори Б-ва св. Василія Вел., 339-ий Відд., о год. 5-ій по пол. в домі секретаря Михайла Луціва, 630 W. Chew Ave., Phila., Pa. 19120. В програмі: вибір управи на 1982 р. та делеґата і заступника на 30-ту Конвемцію УНС. — М. Луців, секр.

Чікаґо, Ілл. Річні збори Б-ва св. Юрія 379-ий Відд., о год. 1-ій по пол., в залі Укр. Гор. Центру при 843 Н. Вестерн Авеню в Чікаґо, Ілл. На порядку: звіти за минулий рік та вибір урядовців на 1982 р. Після річних зборів відбудуться місячні, на яких будуть вибрані делеґати та заступники на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — В. Семків, фін. секр.

ПОНЕДІЛОК, 22-го ЛЮТОГО 1982 р.

Ню Йорк, Н. Й. Загальні збори Пластового Відділу 450-го УНСоюзу, о год. 6-ій веч. в Пластовому Домі, 144 Друга Авеню в Ню Йорку. По зборах відбудеться вибір делеґата і заступника на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься членів взяти участь. — Христина Навроцька, гол., Евстахія Мілянич, секр.

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам на академічний рік 1982-83

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ**, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок).
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити **до 31-го березня 1982 р.**, на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ в крамниці взуття
KARPATY SHOES
153 Second Ave. • New York, N.Y. 10003
Знижка 20% — 50%

CERTIFIED personnel required urgently
COAL
DONKIN MORIEN MINE
ACCESS DECLINE PROJECT
DONKIN, NOVA SCOTIA
requires
MINE MANAGER
UNDERGROUND MANAGERS
SHOT FIRER EXAMINERS
FIRST CLASS MECHANICAL ENGINEER
Only those with coal mine papers and experience need apply.
CONTACT: W. C. COX
PROJECT MANAGER
BEAVER UNDERGROUND STRUCTURES
P.O. BOX 151
DONKIN NOVA SCOTIA B0A 1G0
1-902-737-2601
Telex: T01935268

ПОШУКУЄТЬСЯ
КЕРІВНИКА-МЕНАЖЕРА МОТЕЛЮ в стейті НЮ ЙОРК,
величини 65 кімнат.
Побажаний середній вік, знання англійської мови і принаймні частинне знання готелевого підприємства. Услів'я за домовленням. Зголошуватися тільки писемно, подаючи свій життєпис до:
SVOBODA, # 150
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ЯК СТАТИ БАГАТИМ (АБО МІЛЬЙОНЕРОМ)

НАЙКРАЩИМ СПОСОБОМ НАЗБИРАТИ ВЕЛИКУ СУМУ ГРОШЕЙ Є ЧЕРЕЗ ОСОБИСТЕ ПЕНСІЙНЕ КОНТО

I.P.A.

У КАСІ "САМОПОМІЧ"
ЩО ТЕПЕР ПЛАТИТЬ 13% ДО КІНЦЯ КВАРТАЛУ, 31 БЕРЕЗНЯ 1982
Відсотки будуть мінятися квартально, а висота процентів залежатиме від грошового ринку

ПЕНСІЙНЕ КОНТО Є ІДЕАЛЬНЕ ТОМУ, ЩО:

1. ЗАРОБЛЯЄ ВИСОКІ ПРОЦЕНТИ
2. ГРОШІ Є ЗВІЛЬНЕНІ З ПОДАТКУ
3. ДАЄ ВАМ ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
4. "САМОПОМІЧ" НЕ ОБТЯЖУЄ ЧЛЕНІВ ЗА ПЕРЕДЧАСНИЙ ВИБІР ГРОШЕЙ
5. НА 65-МУ РОЦІ ЖИТТЯ КОНТО IPA.

ДАСТЬ ВАМ 1,446,658 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 30-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 755,454 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 35-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 390,743 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 40-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 198,303 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 45-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 96,763 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 50-МУ РОЦІ ЖИТТЯ

Грошеві суми обраховані на підставі 13-ти процентової дивіденди, плаченої квартально

ЩО ТО Є КОНТО IPA?

1. IPA є особисте пенсійне конто, яке може відкрити кожна працююча або самозатруднена особа.
2. Гроші вложені на IPA конто можна відтягнути від податку.
3. Гроші на конто IPA можна вкладати раз в рік або ратами, але не більше як 2,000 долярів річно.
4. Гроші з конта можна почати вибирати на 59 1/2 році життя.
5. Якщо в родині працюють обоє, чоловік і жінка, то кожен з них має право мати своє власне IPA конто та на це конто вкладати 2,000 долярів річно. Разом подружжя тоді є звільнене з податку до суми 4,000 долярів річно.
6. Якщо в подружжі працює тільки одна особа, то дозволяється відкрити також конто для непрацюючої особи. Спільна сума вкладів на обидва конта не може перевищити 2,250 долярів річно. Цю суму можна розділити між обома контами в якій небудь пропорції, але вклад на одне конто не може бути більше як 2,000 річно.
7. Конто IPA має окреме державне забезпечення до дол. 100,000, не залежно від 100,000-го забезпечення на інших ощадностевих контах.

"САМОПОМІЧ" - Чікаґо
2351 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, IL. 60622
TEL. (312) 489-0520

● РІЗНЕ ●

НА СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА ПЕСИ, НОТИ, МУЗИКА ВСЕ ТЕ лиш $5.-
N S CZARTORYSKY
91 — 2nd Avenue
New York, N.Y. 10003

ДЕРМАТОЛОГ J. BARAL, M.D.
245 East 63rd Street
New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2822
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересаджения волосся.
Приймаємо тільки за попереднім домовленням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки.
Приймаємо Medicare.

Друкарня „СВОБОДИ"
приймає до складу і друку
КНИЖКИ • БРОШУРИ • ЛЕТЮЧКИ
ТОЩО
"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807
N.Y. Line — (212) 227-4125

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS HILLS MONUMENTS
ВОЛТЕР БЄЛЯНСЬКИЙ
Walter Bielanski
К. М. КАРДОВИЧ
Constantine M. Kardovich
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla. (305) 653-5861.
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
Електричні машинки для писання — „ОЛІМПІЯ" з українськими черенками, вже можна замовляти в АРЦІ. Достава за кілька неділь.

Д-р Лука Луців:
ВАСИЛЬ СТЕФАНИК
ОПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ
Ціна — 8.00 дол.
Замовляти:
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

●FUNERAL DIRECTORS●

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
●
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3630
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222